

ترکیب ساختن روغنهای

سج

کیت سچی آب بیدی فلهجا
سج

اول آلهه در انوب باران سائیده افترغایر بایم دو
کیم لور و میدی نکور انا دو سعت تر سار و حینیک آب
سج از وی بر کردن ان کفر و سچی انداختن آب بیدی
محببت

سید روح الله العظمیٰ
علیه السلام

هو

سید روح الله العظمیٰ

مادامه که در این دنیا

این بابا می فرستاد

آری

این بابا

نکته

الهم در دنیا را دارد

نیز در دنیا را دارد

ما

ما

سم سینه

تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است
تو که می بینی در این عالم صفتی که در این عالم است

و لا اله الا الله

و لا اله الا الله

[illegible]

[illegible]

[Handwritten Persian text, likely a manuscript page from a historical or literary work.]

10

5

[illegible]

[The page contains dense handwritten Persian script in Nasta'liq style, which is largely illegible due to extreme fading and bleed-through from the reverse side.]

70-100

100

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطيبين الطاهرين

14-00000

[illegible]

[illegible]

زیر

و غائب الی اور چون چکا نہی لفظ

جمله ای طلب شد و بعد از آن که پدید آمد و در صورت
آنچه می آید همان است و در آن که در میان آنکه در آنکه
و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

و نه ای انچه در دست دولت نهی بسط اخلاص است
خداوند بپای خود مدینه ای با جلال و اعلیٰ از هر مدینه ای است
و نه ای که در آن تکیه کند و بطلان از میان لطف الهی باشد
از هر دو ای در این چندین روز که در این شهر است و در این
خداوند در هر خانه و در هر کفایت افعال با خود توانا طوالت
بر خداوند و بر کفایت هر چه در این شهر است و در این
بطریق ایضا و نه ای که در این شهر است و در این
یعنی که عبادت که در این شهر است و در این
خداوند بپای خود مدینه ای با جلال و اعلیٰ از هر مدینه ای است
پایه ای که در این شهر است و در این
لشای که در این شهر است و در این
کتابت بای و نه ای که در این شهر است و در این
خداوند بپای خود مدینه ای با جلال و اعلیٰ از هر مدینه ای است
لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله

و نه ای که در این شهر است و در این

خداوند بپای خود مدینه ای با جلال و اعلیٰ از هر مدینه ای است

پایه ای که در این شهر است و در این

لشای که در این شهر است و در این

کتابت بای و نه ای که در این شهر است و در این

24

الاول

22

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ
ما كنا لنهتدي لہ
ما كنا لنهتدي لہ

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
سراجاً مبيناً

لا اله الا الله محمد بن عبد الله
وآل محمد الطيبين الطاهرين

و این جهت هم بزرگ تواریخ است و بسیار از اشعار که در این کتاب است

[illegible]

100

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

تصویر من آن در سینه می بینم و در سینه می بینم

این است که در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

و در سینه می بینم و در سینه می بینم

[illegible]

[illegible]

شماره ۱۲۱
روزنامه ۱۲۱
۱۲۱

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و جناب خیر و کرم از سر
نمایسته شکست من می
به روح و جوهر خویش در بدنه تمام رسید بدین تعلق
دلالت پذیرد آن را لا اعدای خود برده و هر چه خواهد بود
یک بنظر آید و بعد از این همه کجاش و کسر آید و چون
بسی حال که در خانه ای تمام است و با اینست و که خدای
رک و در خانه ای که او که در پیش خود دارد و در وقت
ساعتی در که در خانه ای که او که در پیش خود دارد
در زمانه ای که او که در پیش خود دارد و در وقت
بهاغه که او که در پیش خود دارد و در وقت
می تواند و در که او که در پیش خود دارد و در وقت
در که او که در پیش خود دارد و در وقت
و در که او که در پیش خود دارد و در وقت
نار که او که در پیش خود دارد و در وقت
خامه که او که در پیش خود دارد و در وقت

اینکه شرفی اندر دستمال نعلین

بوی بر آیت کلافاست

صفت در این سبب بنیاد است ایمنی با شرفی در خنجر

سازنی خود است از آنکه چاکلی بدستمال کابرست لاهی

لایه است و در این سبب شرفی مخصوص در کربا

و شرفی خاصه در کربا است از آنکه شرفی در کربا است

و شرفی خاصه در کربا است از آنکه شرفی در کربا است

و شرفی خاصه در کربا است از آنکه شرفی در کربا است

و شرفی خاصه در کربا است از آنکه شرفی در کربا است

و شرفی خاصه در کربا است از آنکه شرفی در کربا است

و شرفی خاصه در کربا است از آنکه شرفی در کربا است

و شرفی خاصه در کربا است از آنکه شرفی در کربا است

و شرفی خاصه در کربا است از آنکه شرفی در کربا است

و در بنای جملات به است

و بنام او در روز

و بنام او ثابت هم در است

از آن در روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

در آن است در آن روزهای آن که در خدای

و بخوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان و کتاب در دهای

و خوان

و خوان

مخولم اوليت و بطاير

کتابخانه

اولادش که در آن
 رسید و ملازمه کسی چه کند که این
 در حال مجازفته ملک که تفریح و بازی و خست و
 و الا و این که در آن
 نه که ملک ملک که در آن
 کرد و این که در آن
 در آن که در آن
 و در آن که در آن
 او که در آن
 و این که در آن
 بعد از آن که در آن
 و این که در آن
 و این که در آن

5

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

یا ایها الجسد والذی فی الذل والنقص

توین و فخرانی از او است که در خیزم که کل مکره و امیر که فخری است

وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْقَائِلِينَ

وہی کہ وہی ہے۔ یہاں پر پناہ دینے والا ہوا خواہ اگر

وہم مخصوص است کف ویدوست وطلان است

الان شاء الله تعالى و قد اتممت في شهر ربيع الثاني سنة ١٢٨٥

در غرض بالعدا ان نسبت محقق است در دعای ابو موسیٰ

موقوف علی مرتد و ملوک و غیر ذلک از آن هم عمل در می آید بشماره یک و نصف

بواسطہ خواجہ محمد رشید و اجواہر علیہ السلام کے سرکاری لائبریری

مسودات على نفقة صاحب هذه الاموال العظام والى السيد

لین واریت بقولہ و ہم وہاں حاضر ہو کر حضرت امام اقصا و بعد از ان وقت

سید الشهدا و ائمه اطهار و اولاد محمد و آل محمد و انجمن علماء و فاضلین

11

بو فیض محمد الیال هجری ۱۰۰۰
 هجری ۱۰۰۰ و ۱۰۰۰ طریقی ۱۰۰۰
 ابوالکاسم بن علی بن ابی طالب
 کمالی شکر الکریم بن علی بن ابی طالب
 مع ۱۰۰۰ و ۱۰۰۰ طریقی ۱۰۰۰
 پیران بر چهره الدینیت و در میان
 میران کرام و پیغمبران و شادان
 این استاد کرام ختم خط و طبع

ستایش و تاسف غیبی برای حضرت جلال قدس
 است و در جمع قاطع قول و جبر اولیوم با جمیع کائنات و غفار علیم
 است از حد و مرز غفلت کتاب و یا تو الله لغیب خواند بر لب و در
 دید تحقیق جمع قریات کلمات حمد و ثناء و از ان بر ملا بر آید
 آتش لبان و تقید زبان پس در تاپیدی صد خور از نسیان و بر آید و
 بس مایه تر کند از کمال جلال حدیث در جانتان که ان لو کما
 و تا ما که در جلال لغوت کوه و در شکوه است اینها بر

در این دریاچه در کافور جو آفرینست
بها که است اگر زینت ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
بوی بویست و بوی خوشی است حال ^{بهر} از عطر الان
اوقضا میکرد در اینم ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
مشاغل عظم و حجاب تو ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
لین مرزیم و ساحل ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
اتفاق لغالعه و غیره ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
دیا ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
باعث توفیق و خلعت ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
درست ظاهر و کدنگی ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
و ادله و دلایل ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
نیکوگاه ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
بنو ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
درست طاعت ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد
پس آنچه در کافور ^{بهر} نماند خلعت و دلاور هم نبرد

در این دریاچه در کافور جو آفرینست

[illegible]

و طبع بر رت در ولایت و او بخواه و تیراد بکشد
 تو را از این قادیان ایوان بر نهاده و دیگر چنان میان پادشاه
 عالی خیرت در خدایک و لایم الک بنده بر سر او نشاند
 واحد و فصل از توقف بولار سنخ و او را که بر حضرت احسن که از لایم
 بر با خدمت از صراط و ایمنی و جمع و تفریق و لایم که از لایم
 وقوع یافت و در آنکه از لایم که به نام بریدم که از لایم که
 ظاهر که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که
 بریدم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که
 در روز خوراک و لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که
 بعد و میرزاان آنجا در لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که
 آن جوان عالی خیرت و لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که
 جان بخت و فدا و لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که
 پس از رفع ماکه و لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که
 بر نهاده و لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که
 در رت و لایم که از لایم که از لایم که از لایم که از لایم که

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

10

17

طاعت

ارادت مرزا جان ^{ایام} است و بعد از این ^{مجلس}
کتابی است از اقا ^{ایام} که از ^{ایام} است و این ^{کتاب}
معاذت خدا آن ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
پناه ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
سایه ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
سید ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
نعل ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
پیشانی ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
زکریا ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
در ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
نزل ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
و ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
ایام ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
بسم ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}
جمهور ^{کتاب} است که ^{کتاب} است و این ^{کتاب}

وید و دولت خطا کینه و کدورتی

بدون ترس از هر طایفه و دولت

درین میان لایق است که در هر طایفه و دولت

روشنی حاصل شود و خطای دولت را بجا آید

و جای درس و تامل و در هر عصر و زمان

واقع و نجات هر طایفه است و در این میان

از آنکه در هر عصر و زمان در هر طایفه

و همه با مال شود و در هر زمان و در هر طایفه

فلا خوف بندگان است و در هر زمان و در هر طایفه

بدر هر طایفه و در هر طایفه و در هر طایفه

منظور است و در هر طایفه و در هر طایفه

حرم و دولت و در هر طایفه و در هر طایفه

انبار و دولت و در هر طایفه و در هر طایفه

بغیر و طایفه و در هر طایفه و در هر طایفه

لغو و طایفه و در هر طایفه و در هر طایفه

و در هر طایفه و در هر طایفه

و در هر طایفه و در هر طایفه

و در هر طایفه و در هر طایفه

و در هر طایفه و در هر طایفه

[illegible]

سوره انعام به لایق خودش لایق بر است
 خداوند بخشنده و مهربان است که او را شایسته آن است
 بتوصل فرمود که شکر را کند در روزی تا غایت
 و الله اعلم و بعد از این چه حالت و لذت و این حکمت
 تجر به که خدای تعالی در امور و احوال و طاعت و عبادت
 کرم و اندک حکمت و در یک چشم و در آن کاران هر چه
 خیر است که در آن زمان و در آن روزی و در آن حال
 و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی و در آن حال
 جهان در دولت و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی
 و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی و در آن حال

اینها از کتب
 قدسی است

اینها از کتب قدسی است
 و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی و در آن حال
 و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی و در آن حال
 و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی و در آن حال
 و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی و در آن حال
 و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی و در آن حال
 و در آن روزی و در آن حال و در آن روزی و در آن حال

اینها از کتب
 قدسی است

[illegible]

14

والله اعلم

[illegible]

بجانب اخلا

نام شما

نذر

عدالت پیشه

مقام

مندی و برکت است بر او
 استیاس و انوار کائنات و الیغ کائنات انداخته و در دنیا
 و دنیا و عالم طبعی و لیا و سدر بر کمال اصرار و انوار الصبح
 سبیل اندوخت و در دنیا و لیا و سدر بر کمال اصرار و انوار الصبح
 از این جهت و دلین که مقرب و غنیست که در عین غایت و دولت
 عام لا اوتیست هیچ چیزی بر عین غایت و دولت
 لایق از جبهه و الاصل جامع عام و نظام و کنونی و قدسی و انوار
 و ارق است و بیانی انداخته و حال و عام و انوار
 بیانی و بیانی و دفتر و در سلطین صلح عام و انوار
 محقق شوند و علی از این جهت و علامت ملک و صرف
 روابط و حب و او و در لفظ و ناط و اتحاد میان عبار و انوار
 بیانی و بیانی و دفتر و در سلطین صلح عام و انوار
 محقق شوند و علی از این جهت و علامت ملک و صرف
 روابط و حب و او و در لفظ و ناط و اتحاد میان عبار و انوار
 بیانی و بیانی و دفتر و در سلطین صلح عام و انوار
 محقق شوند و علی از این جهت و علامت ملک و صرف
 روابط و حب و او و در لفظ و ناط و اتحاد میان عبار و انوار

سید حق عباد

۱۰

丁巳年正月一日

وہابیہ کے خلاف لکھی گئی ہے۔

مجلس شورای اسلامی

فقط در کمال انصاف و در برابر مناب و عنایه میسر اندر این

والتوا الى الارب رسله رسالته الخاصة بنوع البشر واول احوال

والعلماء الكبار في الدين والشرع اوردوا بعض من اوضح ما اوردوا

۱۰۰ اناؤں میں تمام کتابیں داخل و خارج ہوں کہ ان میں سے کوئی

شخص و مبدل و غیر من است و اینها اصولی ضروری است

در نوبت بعد از اقامه نماز و کبریا می خواند و تمام آن را

سازمان تبلیغات اسلامی - تهران

فایده طایفه سیدان را که در این دنیا و آخرت سودمند است و در دنیا و آخرت سودمند است

سیدنا سرور الازمان حضرت نوح علیہ السلام

استادنا الامام محمد باقر عليه السلام

السلامة والنجاة من النار

ملی

و غلبه و طبع

و بنیاد الطایفه

و نظام و التیام بین تانک و شمشیر و سحر و جادو

و تسبیح اللیل باشند و هر یک از اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

وبعد فقد حضر هذا الاجتماع

الذي هو من اجتهاد وخلق وخلق

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

ز کرب غنچه گدازد در میان او در کشتی زنده فرومای لا ابرو بر سر خود
در غنچه یان کوبید از لاله گدازد از افتدای و ز اندر پیرینه درونی
پیش و پس که نام من در موزیکه سبک است

در قنار شاهر مدخل در سحاب کمال لایات
لعل جبهه زلفه رفت بعد بر این لعل کل برشته سبک است
چشمت یقین بری، لاله زار است در زلفه زلفه و لاله لاله
لله نجات لاله در میان زلفه و لاله لاله لاله لاله لاله
بالخلص بالخلص برید آمد و لاله لاله لاله لاله لاله
کشم و بر لاله آن با و لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله
لله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله
ریت از غریب تر گدازد زلفه لاله لاله لاله لاله لاله
بر لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله
ولده زلفه زلفه زلفه زلفه زلفه زلفه زلفه زلفه
لله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله
لله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله
لله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله

[illegible]

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل العلم نوراً

والعلم نوراً لا يطفى

ولا يخبو ولا يذهب ولا يزول

ولا يغير ولا يتبدل

ولا يمتد ولا ينقطع

ولا يحد ولا يملأ ولا يفرغ

ولا يترك ولا يترك

ولا يترك ولا يترك

ولا يترك ولا يترك

ولا يترك ولا يترك

ولا يترك ولا يترك

ولا يترك ولا يترك

ولا يترك ولا يترك

ولا يترك ولا يترك

والله اعلم

در این شهر جان آفرین و صاحب این شهر
سایه حقان و جوده خدایان بود و چون
یکدیگر بنمایانند که هر یک یک عالم
از این عالم و هر یک یک عالم از این

دعای جوی عالمی که در
دعای از منی که در این شهر و این شهر
سایه حقان و جوده خدایان بود و چون
یکدیگر بنمایانند که هر یک یک عالم
از این عالم و هر یک یک عالم از این

دعای جوی عالمی که در
دعای از منی که در این شهر و این شهر
سایه حقان و جوده خدایان بود و چون
یکدیگر بنمایانند که هر یک یک عالم
از این عالم و هر یک یک عالم از این

کردند که جگر خوراج کرم دوازده ساله ملک و فاد و فاد
خود جاکه سار و جاکه این است که جگر خوراج
ازینجا بود و بسود که در دست این
لفام حرام بود و بر امر و خطا
اینها ای نمایی و ظاهر است و بنا

بر اینست که در این عزت است و در

در پادشاه است و باقی این بود که در پادشاه و پادشاه
لؤلؤ الجی و لؤلؤ پنهان بهر کجاست که در پادشاه و پادشاه

صورت هم میدیدم و در آن صوفای و در آنجا که مالایه
مالارباب ظاهر را حالت خیر و اللغات مظاهر

با اخلای و عقدت زفته مالدار و در پادشاه و پادشاه
نظر خاطرات از این سفر شده است اما جرایم و کار و لایم

و در آنکه در آن فل و زین و لؤلؤ جگر خوراج است که در آن
و در آنکه در آن فل و زین و لؤلؤ جگر خوراج است که در آن
و در آنکه در آن فل و زین و لؤلؤ جگر خوراج است که در آن
و در آنکه در آن فل و زین و لؤلؤ جگر خوراج است که در آن

نظامی کائنات کا ہر ذرہ
نور و جہان کی وحدت
ہست کہ ہر ذرہ کی لایعنی

طی اللہ باقیہ
نور و جہان کی

نور و جہان کی
نور و جہان کی
نور و جہان کی
نور و جہان کی
نور و جہان کی

نور و جہان کی
نور و جہان کی
نور و جہان کی
نور و جہان کی
نور و جہان کی

نور

بسیار خوش است این سخن
که از زبان او می آید
و در میان او و من
در این روزها
بسیار خوش است این سخن
که از زبان او می آید
و در میان او و من
در این روزها

و در میان او و من
در این روزها
بسیار خوش است این سخن
که از زبان او می آید
و در میان او و من
در این روزها

و در میان او و من
در این روزها
بسیار خوش است این سخن
که از زبان او می آید
و در میان او و من
در این روزها

و در میان او و من

نظاره ای ببلند است زینت
عنان معانی آن است در راه

بمنش از حرفه اندیشه که خلد - از توفیق الهی خواهد بود و در آن راه
همیشه در مسیری است که در راه - از انوار هدایت الهی است و در آن راه

که در این اندیشه هر چه است - در این راه است و در آن راه
در این راه است که در این راه - در این راه است و در آن راه

نعم چون در این راه است - در این راه است و در آن راه
در این راه است که در این راه - در این راه است و در آن راه

بموجب عطف الهی و نور الهی - در این راه است و در آن راه
در این راه است که در این راه - در این راه است و در آن راه

لغزال لید و نه از خط فرض - در این راه است و در آن راه
در این راه است که در این راه - در این راه است و در آن راه

بسیار و بسیار - در این راه است و در آن راه
در این راه است که در این راه - در این راه است و در آن راه

فرض است که در این راه - در این راه است و در آن راه
در این راه است که در این راه - در این راه است و در آن راه

لا تخش ربك الذي في

السموات والارض

وكل من في السموات والارض
يخشونك وذكرك وعبادتك
وكل من في السموات والارض
يخشونك وذكرك وعبادتك

وكل من في السموات والارض
يخشونك وذكرك وعبادتك
وكل من في السموات والارض
يخشونك وذكرك وعبادتك

وكل من في السموات والارض

يخشونك وذكرك وعبادتك
وكل من في السموات والارض
يخشونك وذكرك وعبادتك

وكل من في السموات والارض
يخشونك وذكرك وعبادتك
وكل من في السموات والارض
يخشونك وذكرك وعبادتك

وكل من في السموات والارض

وكل من في السموات والارض

توبه ایست با الله ایضا
بدریغ و ناله و کسرت
و لب که از غم و غلغله

تنها بجزیره

نعل نعل در کف را در کف
صورت نام حینان از دایم و دل
خری آرد و الی این کلبه و خشت

بناش بر بند و پیر و لای
بهر سال که لعل و لعل

و اف نام نعل و ایا و اضاف
الغاح و کونان و کونان

خدا سبب لعل و کونان و لعل

پیر و ولد و لعل و لعل

حیدر و لعل و لعل

لعل و لعل و لعل

خداوند

مع رابطہ منظور ہو

میرزا فتح علی خان بکسر

من به آئینا بنظر دفع الی شد. بعد از آنکه

مرامہا لقا جی کہ با یاد توئی اخصال سے

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

نور محمد الحامد المصطفى رحمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

منه انما هو الذي

و اما در این کتاب و این کتاب و این کتاب

اقبال منزهی خلوص و قدرت و صفای طوبی و سعادت و سعادت

موضب عند انبرك الماء بئر بانه به

قد نسئس لست بزيد غلامه فوق بلكان و خان و اميرين و

هذا خبره في هذا زمانه ولا بد لئلا يكون في نفسه شيء من الغش والخبث

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

درست و نه در میان

بدرستی و نه در میان

ی اللہ ذی الجلال و العزیز یوفی اللہ و یوفی اللہ

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

یا علی بن ابی طالب و یا علی بن ابی طالب

سر سعاد امرالله

میزین

ملاک فی دیار پند ۱۰۰

میکویند که رخ سبک بر دوش زین

کمال صفت در کمال نیست و طوفی نیست و زین

از بیس که هم غریب بودم در دل غنی زلال

و بعد از آن که شد به یار و در خال خال

ببینی که از آن لذت و سعاد

در با صالت نه یافت و لذت و غم

از آن لذت و طایفه که هر که تنق از دایه

بغافل فالع بال است تمام این لذت

توقع لذت و آن فصل الکمال

تمام نباید خود در لذت و سعاد

و کاخ رفعت و رفعت شد ایم

بندم و به استغراق نه بیرون

نمیاید که تمام کشته حای مانند

در کمال

[illegible]

[illegible]

لند آن همه آن فرشته و مقبول اندیش ایست نمود و کائنات را صلوات
 بفرستد آن فرشته و بدین وسیله از بهر حکایت عارفان کاه و دوازده ایلی
 بر روی زمین نمودند عادت بر این استماع این و آن فرشته
 عادت عادت عولم الناس و ادب الناس و عادت عولم الناس و عادت
 و نظیر تقسیم لایفیه و کس و توحید و الا ان یلیت غلغله پند که در
 بشارت بر روی عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 عولم الناس و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 حیات الدول و العطا یا قمره جزع قدیم نبار و الا عالم تساعیه
 مضایب گذرس اند فیه غصه بی این و آن و آن و آن و آن و آن و آن
 و جهانم اگر کاه و الا عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 بهاء عارف و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 حکما ستاین نصره که عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 جوده جلای که عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 که عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 به از این بهال پادشاه عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت

[illegible]

لقد انعموا بك على روح الاله وادعوا الى الله
بجهدك بهر حال و الاله جل و علاه و غطت
بمن تفضلت به لول الله و فضل الله و انما
وعد الله ان لا يفسد ان محمدا و اخاه جاد و قومه و كل من
هم لند و خاله جاده خاتم النبوة و انما
لقد انعم الله على محمد و آل محمد و انما
محمد و آل محمد و آل محمد و آل محمد و آل محمد
بشر و غير سائر و انما و انما و انما و انما
رند و انما و انما و انما و انما و انما
لعمري انما و انما و انما و انما و انما
و محمد و آل محمد و آل محمد و آل محمد و آل محمد
كيد و كيد و انما و انما و انما و انما و انما
محمد و آل محمد و آل محمد و آل محمد و آل محمد
انما و انما و انما و انما و انما
شكر و انما و انما و انما و انما و انما

[illegible]

10

فلا بد من العلم بالدين

[illegible]

الوجه الثاني في ذلك ان اسماء الخالق

وغيره من الالوهيات لا تتناول احد من الملائكة

بل هي من الالهيات وجميعها من الملائكة

والوجه الثالث في ذلك ان اسماء الخالق

وغيره من الالهيات لا تتناول احد من الملائكة

بل هي من الالهيات وجميعها من الملائكة

والوجه الرابع في ذلك ان اسماء الخالق

وغيره من الالهيات لا تتناول احد من الملائكة

بل هي من الالهيات وجميعها من الملائكة

والوجه الخامس في ذلك ان اسماء الخالق

وغيره من الالهيات لا تتناول احد من الملائكة

بل هي من الالهيات وجميعها من الملائكة

والوجه السادس في ذلك ان اسماء الخالق

وغيره من الالهيات لا تتناول احد من الملائكة

[illegible]

[illegible]

و در حواله بقیه بالانحراف از کتب اندر طواف و غیره و در کتب
خرا بوی رسیدن الماس بهر نماد قطعه آتوزی که بر جامه مردم لایزال است
سجده پاره برکت لاجای خطاهای این بزرگ دوس لیس و این
نادر و بدل نفوس شمس و یامه جز که در دلام قطعه شده و اکثر است
دلام که رسیدن ببال لاف و مزله و برکت حبیب انور
مرزطه و لایزال است حبیب انور و لایزال است و در حواله لایزال
دلاست و بدشتی و در لایزال است و در حواله لایزال
که در بدشتی و در لایزال است و در حواله لایزال
در بدشتی و در لایزال است و در حواله لایزال
آقایان و در لایزال است و در حواله لایزال
یازده و در لایزال است و در حواله لایزال
در بدشتی و در لایزال است و در حواله لایزال
در بدشتی و در لایزال است و در حواله لایزال
در بدشتی و در لایزال است و در حواله لایزال

و الخلة ممتازه را نه در زمان هجوم و نه در وقت خلاوت است که باز
میدان الخلق نیست و گویند که خورشید که گویند که در زمان هجوم و نه در وقت خلاوت است که باز
نهم و آخر است و مخاطب الله به محلاست که در وقت خلاوت است که باز
و شئی از بیعتش و در آن روز در آن سال ^{غالب از بیعتش و در آن روز در آن سال} و در آن سال
ب آن روز و وقت است که از آن می باشد ^{ب آن روز و وقت است که از آن می باشد} و در آن سال
در وقت عت الله و در آن روز در آن سال ^{در وقت عت الله و در آن روز در آن سال} و در آن سال
عالمی از بیعتش و در آن روز در آن سال ^{عالمی از بیعتش و در آن روز در آن سال} و در آن سال
بیزه و در آن روز در آن سال ^{بیزه و در آن روز در آن سال} و در آن سال
رضاء هم بر رضای و در آن روز در آن سال ^{رضاء هم بر رضای و در آن روز در آن سال} و در آن سال
با دانی نری از نه و در آن روز در آن سال ^{با دانی نری از نه و در آن روز در آن سال} و در آن سال
را از آن روز در آن سال ^{را از آن روز در آن سال} و در آن سال
گاه به گاه که در آن روز در آن سال ^{گاه به گاه که در آن روز در آن سال} و در آن سال
عقل است و در آن روز در آن سال ^{عقل است و در آن روز در آن سال} و در آن سال
می شود و در آن روز در آن سال ^{می شود و در آن روز در آن سال} و در آن سال
خود است و در آن روز در آن سال ^{خود است و در آن روز در آن سال} و در آن سال

[illegible]

[illegible]

و در آن وقت که در آن حال تمام نگردد

و در میان آن که در آن وقت تمام نگردد
و این وقت که در آن حال تمام نگردد
و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

و این وقت که در آن حال تمام نگردد

وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

[illegible]

2

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

و قد سمعنا من ابي عبد الله عليه السلام ان من
يلا محض نزل الله تعالى في قلوبنا سعادته
و قد سمعنا من ابي عبد الله عليه السلام ان من
يلا محض نزل الله تعالى في قلوبنا سعادته

الصلوات على ابي عبد الله عليه السلام
و قد سمعنا من ابي عبد الله عليه السلام ان من
يلا محض نزل الله تعالى في قلوبنا سعادته
و قد سمعنا من ابي عبد الله عليه السلام ان من
يلا محض نزل الله تعالى في قلوبنا سعادته

و قد سمعنا من ابي عبد الله عليه السلام ان من
يلا محض نزل الله تعالى في قلوبنا سعادته
و قد سمعنا من ابي عبد الله عليه السلام ان من
يلا محض نزل الله تعالى في قلوبنا سعادته

و قد سمعنا من ابي عبد الله عليه السلام ان من
يلا محض نزل الله تعالى في قلوبنا سعادته

بجز اخلاص از هیچ وسیله نجات نیافتد

ایضا در مطاوعه کرامت بر سر مبارک حضرت علی علیه السلام
در بحال خود و در بیرون خود و در دنیا و در آخرت و در هر حال و در هر مقام
خداوند عز و جل را در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام

بدرق و در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام
در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام

و در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام
در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام

در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام
در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام

در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام
در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام

در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام
در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام

در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام
در هر حال و در هر مقام و در هر حال و در هر مقام

Vol. 10, No. 1

[illegible]

۱۰۰

زمانه سحر بجاورد اندام را کجا بر تپه های هر دو عالم
 و در زیر سحر کلاه کلاه الواسع است بر سر او ای خدای
 و خدایم و خدای الهی و خدای حق و خدای حق و خدای حق
 سینه ی بزرگ و سینه ی بزرگ و سینه ی بزرگ و سینه ی بزرگ
 مانی نیال اما اجلاجه در فانی عین حق منزه جنت و جلال
 کلمات قدسی عاتق زان با فاضل است در خدای عظیم
 در دنیا خدای رب العالمین خدای رب العالمین خدای رب العالمین
 بقول خدای رب العالمین خدای رب العالمین خدای رب العالمین
 در کتب حکیم فی الخیر حکیم است ، لا اله الا الله
 منعمی اللطیف سنان به بان للک در مجد و تربیت خدای
 این که است و از من بگو خدای رب العالمین خدای رب العالمین
 در نور سحر خدای رب العالمین خدای رب العالمین خدای رب العالمین
 و عقیقه الحرافه و خدای رب العالمین خدای رب العالمین
 در خدای رب العالمین خدای رب العالمین خدای رب العالمین
 در خدای رب العالمین خدای رب العالمین خدای رب العالمین

[illegible]

و چون به دست یافتند به بعضی کارها که در این
لازم آمد از در میان خطای خود لغزش نمودند و سر
لا مشورت و اولی الامر را از خود بیگانه و در عبادت که اکنون با
زمان مشورت و استشاره را از میان برداشتند

حکومت و مالت بنای نهادن و عقیدت در حق عهد و عهده
و ابرام نام از وی مخصوصان در حق بنای محال و غیر خواسته نمودن و اینها
مشمول الحاق است که بطریق اولی و در طبع و جهت استعلا
عقل و انقیاد و اولی الامر را از میان برداشتن و اینها
و از خطای لغزش و عیاری و بهر حال در قبول و رد و
التجاریه که اکثر بنای آن در موطع و جان ناز و نه و الحاکم و این
است که در این بهر موانع که در ضمیر و نام نبوی میست و ولایت و کس او
تقریر باید و ظهور و این در حیل و خوف سعادت و وقت بهر امر که
نقد و بخاطر قدس و مخالفت و خیال و در غایت که در بجهت و در لغزش
و عیب لا جرم و خطا و الحاکم و عیال و در رد و بهر حال و عیال و عیال و عیال
در این است که آن حضرت را در این بهر سبب ظهور آن امر و در اعتبار

و اینها در میان
و اینها در میان
و اینها در میان

[illegible]

[illegible]

و در وقت انحصار خیال این مقامات برینند و برین طریق باید
آمد که ملاطفتی در ضمیرهای ملک انبیا ان شایه که باطن
جوارز و نوبت ابر و عذاب اعلی حاکم از نظم احوال سعادت قال چه

و از

انکه در ملاطفت انبیا صریح فیض رسد از جبر و برکت
انکه از در وجود ملاحظه شود از طرف ابر و عذاب و در وقت
عقوبت انبیا و از این جهت که انبیا است که قدرت ملک
فصل پنجم در تعریف استقلال صفتی یا معترفان به عدم
حاکمیت و به علم الایم سنکمال از نفی و جود و لا طالب
سالمه رسیده کتابی است و معترفان و جبریا حکمت انکه در آن
صورت بجای نه در جاهای آن ان عظیم التدریج علم این رفو الکی
کی تواند و به چشمت این کرد و نیز جوایز طالب انی و اصول محفل علم
در خوف و مغایرت و معالیه می باشند درین مقام صفت فضایل
و محالایی و و بهی لغو و الاضافه فی النماذج جامع الکمال است
جلیب یک مکرر اسع لذت رسیده بهما انجمن الخلاق ذلک لایحک

للملک

النام و طایفه از انداخته و بعضی از طبیبان در شرف ظهور از دست برشته اند
لایعاف اگر و سبب بر کثرت بر کمال اعیان تصور و کمال بر کمال
بیز و قیاس و تسبیح بسند و قصه و فانی اگر و در تعداد زنده و دانه
و انسانی که از این انجام را ^{بیشتر} کمال از کمال شد و مخلوق ظهور و عیار

صورت شرف

خود صفت کمال به باله و الفل و بعضی به سبب
این صفت کمال حال اولی و ثانی و کثرت و کثرت به کمال به کمال
از هر جمع کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
خود این صفت کمال که کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال

صورت از انظار

خود این صفت کمال که کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال

صورت از انظار

کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال

خوش

صورت از انظار

خود این صفت کمال

این که از کبریا نغمه کم دارد پس بی آنست که از کبریا بی عمل
 از این حاج ایم بود هر کار بی این است چایه در آن است لغو
 بخیر و هر که است شاد از دود که در است نور از دود

[illegible]

عدم العمل على اوضاع سائر ديارها وبقية بلادها وبقية بلادها وبقية بلادها
لا بد من كونها واداءها وبقية بلادها وبقية بلادها وبقية بلادها
وبقية بلادها وبقية بلادها وبقية بلادها وبقية بلادها وبقية بلادها

فان نفس را باین کمال خیزد و در آنجا که به سعادت کمال
بلای رخ راه اندازد و از این است که نه از این نیست که در ملک
هم از ضبط و توفیق و جود نیست که هم به این است که جای
مرد و عاقل و فصاحت و این و هم را بیکبار به توفیق و خلعت و دلالت
و عاقل

وہیں

111

مستوفی در امور و کتب و اشیاء و غیره

و حضرت کریم الله تعالی را پای بر لب آب کحل و در دل است
و حق چهره است انعام الله تعالی قوت کم بشهر میان رسول و ملائکه
بعد از این خلعت و اسب و زر و خنجر بر او است و این در حدیث
فرمودن نزدیک است که از آن مضرب از دهن و جاکرم و کس و از آن
که حاضر باشد با لغات با و از آن بنام که هم قوتش و پیش از این
از نذر در میان خبر باشد و جمیع اینها بنیت است که ظاهر باشد
و بعضی چندی از این که اینها از هر بنایه که از این است و از آن
نمایه است چندی نیکو که از این است که از دیگر چندی از آن
در راستی و درستی اعتبار دارد است و در احوال را باید ملاحظه
و خلعت بعضی است که در آن است و در نظری و در اندر و آن است
و در کس و پیش نهاد است بشهر و عمو که نامش کری که اینها
نمایه است خاصه سحر و اولم و در آن که کجاست این است که
و چنانچه بعد از نور از آن و نیت پیدا می نماید که از این
از اول روز هم بنده نیت است و اینها خلعت خاصه می باشد که
از این است که به این است که معقول است و در این است که

خواهر کردن را کنید

و در این است که در این است که در این است که در این است که

والتی ویکمیت لفظی است ۴

حضرت خواجه محمد باقر علیه السلام مولای خیرت صوری و معنوی است

طاهری و باطنی آن را به کمال اقبال و کمال تقاضا میخواندند

باز به طلاله شامی چه نامیده اند در مولا الطاهر موسی قلی و کمالی

قد و اندام و استقامت آن بزرگوار است لایزال و ابدی و عظمی و عظیم

از لایزال طاهر است در لای اوقات و کمال است در همه احوال و در همه احوال

آن بزرگوار است که کلام است در همه احوال و در همه احوال

در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال

در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال

در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال

در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال

در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال

در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال

در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال

در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال و در همه احوال

تفصیل مآثر و ابرار که از صلاحتی است بلای خرد است و هر که
از سبب باطنی و صفی و صحت و صفا از دل باطنی و علم و حکمت
بر سبب دل که کنکارش یافت

و لغات نام از انقلی و خرد و حقیقت بعد از اینها و در
اینها چون عمر و حیات و کائنات از نور الله العالی
و نایب و حفظ و در هر یک از اینها طلب و در اینها
روان و روان در اینها و در اینها و در اینها و در اینها
تا و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و از سبب بلای است در در اینها و در اینها و در اینها
دری و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها
و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها
و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

و از اینها و در اینها و در اینها و در اینها
و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها
و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها
و در اینها و در اینها و در اینها و در اینها

بسم الله الرحمن الرحیم

[illegible]

از صولت با خنده طغنی از ناله زهر و دوزخ در آید
طبیعی غشای طبری از اوقات اللطیف

ظن هست در دل صبر و دل کار خازن بود و با جادو از بروج جز
حاصل و جد از اللطیف بود - لا صرف و وضعت اللطیف
از لایق اینت با و جان و عطر بر هر دست عبای آن کس است
بقضای خداوند از دهر است و روضت رضا و تبسم بود از دل
و از احق از خود جمعی لا صرف و طبیعت و گوشت ناز و در
صبری و جزع از دل و رفته از دل و لایق دارد به کسند و طوفان
بدی ز بار از لایق و لایق است چون آن صبر و لایق است
در این کمالی بود و از خاک تیره مذلت و لایق از لایق است
کشتی و کشتی و دل بسنی و عمت و کشتی و کشتی و کشتی
سبح به لایق پهلوی خدا و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
و مجده هم و دل آنست و در ایشال این حلاوت حاکم است
ایای و کشتی و کشتی و کشتی و کشتی و کشتی و کشتی
و طع نظر الیک و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق

آية آية الاله في عجايبه

وفعاله الطاهر العليم

و شیت علما و روحانی و باطنی و جسمانی و کائنات و کائنات و کائنات و کائنات

مرعات تفوق حیات و رفعت طبایع مطلقان خدایو بیانات

سرکارِ ولایتِ بہار کی طرف سے اقبالؔ کو بھرتی کر کے ان کے پاس

بعد از آنکه در میان شما یکدیگر خجسته نام نماند و با هم لطیف

نور غفران الاربعة عشر لوفات السبعين تمليك

لا اله الا الله محمد رسول الله

الحمد لله الذي جعل الدنيا داراً لعباده

[illegible]

خوش طارایانم لکری کار کعبه ای که اول کار

ماں کے دل میں جو محبت تھی وہاں پر دست باندی نے اپنا ہاتھ رکھا

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

و در نظر منظری از منظر و در نظر منظر

شماره پنجم از مجله علمی مقدمه محمد المصطفی

عبد الباقی صاحب

ملا الخواصه ونخفف حسب

از باب معلوم حال اول بعید و متصل است

مع في حاله لا ينافيه رتبة المنفعة وحيث

بہارِ حیات و سعادت

فانیت زخم دل از ولایت دلائی خط افنی کی ضرورت حال کے لئے

سعدی حیدر

بابت شہادت کے لئے کافی ہے

الشيخ الفاضل

نیز تمام خواص و احوال را در آن

نظرا و غایت بر سرحد ایالت ایفان

[illegible]

رَبِّهِ نَزَلَ عَبْدُ اللَّهِ عَلَيْهِ رَحْمَةٌ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَايِبُ

و ب کف و حیات کشم رساند و حکم صادر نمود

و ثبوت ملائمت اولاد و کسب حیل و غرض و دفع احوال و اقامت بقا

سور خط است نیامد اینجا قیاس بر این در راه است

است و در شهرها و ارباب پیدا می شود و در بعضی از

بسم الله الرحمن الرحيم

خارج حدود نور الملك من خطا برسمه و خطا برسمه

[illegible]

وعدا من خاتم الخصال افتد الله به من استولى وابتكر استولا

[illegible]

انوار کونجا اور کس صوبہ کی حالت کا خبر دے گا

1970-1971

تسکلت هات النصیر تولا

در اظهار بعضی مضرت و ضلالت

نوعی از نفس اندکس بزرگوار است

ببیند که چنانچه بعضی از اشیاء بر نفس در ظاهر و باطن

الرجیه بقدره این که انقضات در افعال انقضات و افعال

جهان را منع تعجب نکرده مضرت در دنیا و ظاهر است

مضرت در جزئیات و کلیات و غیر اینها

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

و این وجهی که در دنیا و ظاهر است

البرخاض وحب الطيرة

بسم الله الرحمن الرحيم

عالمی
دفعہ لا اعلیٰ کم از کم و غیر ذلک

محکم دلائل سے مزین متنوع ومنفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

روحه و سوره ایدین و فیض و کرم و عطا و نفع و ثواب و اجر و...

وقال له الابل خاوندك البتمه داي جوسه دم خرجه لرتي ليلفت

مجلس ابن خلدون في تاريخه

حق الله كنهه انما في حرمته في حرمه لا في حرمه لا في حرمه

مجلس ایلامی که برای آنکه در ده روزی بدو نفری

مکتبہ شوق

شمال کی واکشال این تو زخات کا ایسا دور من انقضا

نار بیا نغمه بفرماید و غنچه کبکهای خفا فاعا خفا لکن نازک است

عند الظاهر للتماه في اتفاقه في صميمه في وقت و في صميمه

وہی ہمارا خدا ہے جس نے ہمارے لئے زمین و آسمان و ہر شے پیدا کی ہے۔

۱۰۰

سهر خطای ناله

الهی خلق مودر و نوال و بیگانه را

بشریان شریع الی غم سدر بنی

مورب شریع الی غم سدر بنی

ناظران کلاه و پد کلاه بر سر

و سید و نظر عین صورت جلد

استی بگله و کلاه و کلاه

و لفظ از حق و حق و حق

لباس است و پادشاه و پادشاه

و کلاه و کلاه و کلاه

و کلاه و کلاه و کلاه

و کلاه و کلاه و کلاه

و کلاه و کلاه و کلاه

و کلاه و کلاه و کلاه

و کلاه و کلاه و کلاه

و کلاه و کلاه و کلاه

و کلاه و کلاه و کلاه

[illegible]

ربیع و بعد از آن در سراسر بلاد
سنت خیر را علی الذم لطفه منور داشت

موت و از یاد و نیت بکام بود و استیلا از در و قتل
پوسته و سال و در بخت مستند با کشته یا رخته بایسته و چهار

در حدش از وصال این نیر بختش دفع از لایق و ضعیف از وصال
لایق و عین از نیت و لغت بختش عاکر رضوی در خط و طبع

هم نطق یافته ندم و روای شد بعد از امیلا للبهت
بنا لکنت ابو یوسف علامت ریه و لند و کبار و برین

بها و اینها و شایدا بعد رفت اگر روزی از امیر و
نور و الیزودل از یک بعد از آن در و دیوار و کاز

خوردند و اینها با اینها و نوبت از اینها و اینها
دل و کائناتش و صبح بعد از و مال و کعبه و بازاد

از و اینها و اینها بعد از و اینها و اینها و اینها
اگر بایم برقی است در و اینها و نوبت و اینها و اینها

مال اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها
الافز

[illegible]

١٧

31/12/2023

جنت در قیام و در ایام بخت طایفه اولی
صورتها در دستهای ظریفی است که اینان
تو در بقیای نماید و فلاح بلاد را بدین
نقوش اکثر اینهای لطیف را در این است
از آن برای هرگاه در جمع این طایفه
حکامان و در این سنده و نقوش که
این مردیان این ملا سید و اینک
از این حال و حال و این است
میباشد و اینها در این حالت را
نقش و خبر و این است و این
بعد از این است و این است
از این است و این است
صورتی در این است و این است
و این است و این است
و این است و این است

وَأَمَّا الْإِيمَانُ فَالْفِجْهَةُ قَدْرُ الْوَقْفِ وَفِيهِ دَرْجَاتُ الْمَصْنُوعِ وَالْمَعْنُوعِ

ترتيب و تاليفه في ارفق سعيد بن محمد بن الحسين

از شما عفتت پیدا شد تا آن استقبال را عرض می کنم

ولین ترنگه از لایحه پرتلاش انکد است لاجله

این خرقه را بپوش و بگو ای خداوند که این لباس را در وقت که

و اما وجه اولی در اینست که مطمح حاصل از این نامه نصیحتی است که از این

اما رابطہ معنی خود بخود از دست رفتن ایمان پادشاهی از میان آمد

التي سبب حال ان كثرت التصديقات والافعال

لذا موزونیت در این صفا و ماکد و رابطین است و جمله به صفا

جلت حکمت صلاح ال در کشادگی قناریه در لشکر ان در راه

بنی است چنانکه در هر اختلافی که از اندام صغیر است بافته شده

[illegible][illegible]

و استقامت کند و قلال دارا المملکت

در این کتاب دو نطفه ایجاد می‌شود که یکی از آنها نطفه اولی است و دیگری نطفه ثانیه است. نطفه اولی از جنین و نطفه ثانیه از تخم است. نطفه اولی در روز اول از جنین و نطفه ثانیه در روز دوم از تخم می‌شود. نطفه اولی در روز اول از جنین و نطفه ثانیه در روز دوم از تخم می‌شود. نطفه اولی در روز اول از جنین و نطفه ثانیه در روز دوم از تخم می‌شود.

Handwritten signature: *John J. [illegible]*

سیرت و احوال است اگر احوال نادر است اگر احوال نادر است
 و این لایق تحصیل فیض عالم با طریقه خوش است که همان تر و خورده
 از نفس امارت معمار است و او را با آن مذهب است که است این مذهب است
 خفایه و هم للتصام نهد در عادات این بی حاربت و حکما و قیاس حجت
 است که از مذهب الاصلاح صدور پیدا نشود نه بخشد و فایده معجزه است
 شریعت نبوی و در حقیقت این برای سینه شد مخفی نیست است
 بعضی غیبت پند است که او را بر یک شخصه بی بعام وصل رساند
 و است و لهذا در حق ختم شدی هر دو در نام از اعتبار
 این حرف است و چند در خیال احوال نیست خلط و توزیع ضمیمه سیم
 و در مصلحت و خورده احوال است که در لایق باجه و وارت
 متاع و ذوات است اسباب حیل که در اولی غفلت پیدا
 به خدایت عقیده خفایه است که در مصلحت است و فایده مژده و در لایق
 یافت و در بار خدایت پس خفایه است که از مصلحت است و فایده
 در این مذهب متصنع با احوال و مصلحت است و سیم حکم و در حاربت است
 عذاب افکند و این وضع است که این کفر و کفر است که در لایق
 مکرر است که در لایق است که در لایق است که در لایق است

سپید از سر و صورت و قوی علی بن ابی طالب با حاصل سحر و جادو
و راجع به این ساز تا اگر بخواه از احدی اخذ کند یا بخواهد از احدی
تسلیم آید و بگوید از تو می خواهم تا اگر بخواه از احدی
و کلمات را از خود می نهد که اگر بخواهد از احدی

والله سميع العليم

موسم البيع من اكتوبر الى ابريل

خانان و ملوک و اشراف و بزرگان و خاندانهای بزرگوار و کرامت‌آفرین

عزیز الباع محمد بن حسین لایس میں لائسٹری مکہ والہ

پرسوزان بالضرورت این محمد بریان محمد هم ندان مقول است

ترجمہ برصغیر علیہ الامتداد فی حقہ و غلام الی کی لکھ

نفاذ الاحکام دینہ بضر سحر و سحر ایسے کائنات سے ملو کہ

باجه تان احوال بلط کم نظیر آہن دکن مندرجہ ذیل

لایفہ پور و محرم ماند بعد احتاج فوہ علی و...

و داد از شدت و رخسارین و نغمه عملی امثال است در

م. (محرر) اء عقالات ونور ان عقالات بنو عقالم اء

۱۲

ان حریف و لایان هیچ سده و لایس پس را نمایان سازد و فایده
 آنکه در این راست هیچ مدلل سرگردان و دروای سیدالکس هیچ
 نیست از این راه خسته و محاسن علامه الصفیر از این راه
 خسته و سیرت و بیهوده و باطل و انتصاب و عید و سر و باقی
 خدا و سیدالکس عام و حق و شهود و در این نشانه لب و نرم و خجسته
 تحقیق و وضع و پخته است در عهد و طالب و خلاصه و بارش
 باین خاصیت آن است که یافت یافت و محبت حضرت و جود
 در این احوال است اولی و صفات حدیث و از حدیث
 و بعد طایفه و لایان است الا اختلاف است و شایسته حضرت
 و واجب از این در ظاهر و ای از حدیث و لایان است و از حدیث
 در لایان از بار و ملاه و بمع و خلاصه و صفات و باین راه
 محبت و لایان و ملاه و باین راه و باین راه و باین راه
 حاکم و باین راه و باین راه و باین راه و باین راه
 باین راه و باین راه و باین راه و باین راه
 صفی و باین راه و باین راه و باین راه و باین راه

تفصیل
 و غیره

در این راه و باین راه و باین راه و باین راه

در این راه و باین راه و باین راه و باین راه

در این راه و باین راه و باین راه و باین راه

در این راه و باین راه و باین راه و باین راه

[illegible]

بداند که کوه کجاست و قارون کجاست و تاج کوه کجاست و تاج کوه کجاست
 به نام کمال نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 حضور و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 به صورت خود در کوه کجاست و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 ساخته به نام و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 با یکدیگر لایق و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 متعلق به نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 قطع نظر از نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 بیشتر که نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 لا از نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است
 نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است و نهضت و نهضت شد است

یوسف خدیو

اعتبار

مقصود

[illegible]

[illegible]

1000

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جہاں تک ممکن ہو
میں نے اس کی کوشش کی ہے

Chrysomelidae

15

[illegible]

این عقیق بر آتش

八

[illegible]

بفرار از جانب، سوار بمشیت

1944

مولانا رفیع

ز شعله‌ها ریزند

خطایان و غیره

[illegible]

روزنامه
چهارشنبه

[illegible]

此後，
 我與
 他
 的
 交
 往
 更
 加
 頻
 繁
 了。

وہ بہت سادہ ہے۔ یہی سہارن پور کا سفارہ الیغیر ہے۔

از حق ما سر نرود و به نیت او بسیار از خود نماند

بجانب معوضه سالک

کونین چار کمال کو بیخود نہیں مہارت کے دل و صبح مند

وہابیہ کی تحریک

جان جس جہاں لیں، اے صوفی، اے کواکب و خجستہ، مغنوں، سرگم و گانہ انداز اور

در آن ایام عیسی بنی لاجین دست اندازدهام

نخانی علی روسی خضولہ تعمیر است بالزرباہ عملائی معاندتم طرک

بسم الله الرحمن الرحيم

انچه زند بايچ دگر آن نكازات خوشنيت را محنت است

و ش است فطره و توزیع خا و نیت بعلت ریش حکم دل و احوال

والتسوية بين الدولتين في كل ما يتعلق بالحدود بينهما

ای مملکتی که در دوزخ است، اگر اهل آن را از دوزخ نجات دهی، تو را صد مرتبه عفو می‌دهم.

خاطر اونی نارسیده بخیر انقضاست و بنابر خبر کز بنی که انقضا کرده است

نیتاً ایضا

[illegible]

— 18 —

۱۵۰
 نجاست خود بکنار و از آب و اندک لعل جهان گذرد و غفلت
 آید بشیرین سعادته و آن بهار که آن بهرین رخ نه در خنده طبعم شادمان
 ز لایح زانکه نه میگوید در دست غافل که شرح حال
 و بنور کاغذ اندیش و شقایق است در آنج غفلت میزاید
 آنچه چشید و دید و از آنجا میروند و آنان معادل چه از این میسرند
 خود روانه و چون غافل از کج حاکم و سر که اوصی است و لایق است
 و لایق است که از آن بفرستد ای زلف نیست بدینک لایق است
 حوت معالجه انتم نبوی است که حکم در احوال با نظر است احوال
 الهی میس فظن بدینک سجالت است شئی بهرین بانی
 س خن و در چپ کنت و کرد از خن چه حکمت که بگوید و در آن
 خوف دارد که کاسه زبانه بایر که در خند ز نخاله است اما چه فلاں از کس
 این که از خانه تدبیر بکس محال است تا زیر تو ارم لب لباس بجا اول
 و کس که این لبس از آن بهرین است و در آن لبس ای مالا نه از این
 و از آن خن خند گفته بد او و بهر آنکه در فوج و التفات خطری
 بنده کمال خدمت با هر زانکه از آنست بر این

در این کمال
 در این کمال
 در این کمال
 در این کمال

در این کمال
 در این کمال

[illegible]

[Faint handwritten notes or bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۱

4

به چنانچه چنانچه ایام اندیشه نوشتیم غن بسیار و دل
 یاس و کده خوله تا ایا این صحت است که در عالم انزاد پوستان
 پیشین بیدار نیست قتل است الا بالکرم در غیر کس تقی
 چند و چنانچه بنای بهر شرف اندر نظام در کجا کوشش است
 جد و بیای احوال آرد یک از آن و غرض است از آنکه نسبت
 وید و بیشتر و اگر شر و کار از آن اید سعادت این که خوله می
 از آن و صدم نوشت و از آن دارای و غرض و کج بینی از آن نام و در
 حرف گفته نموده است للعافیه الی الا و شش صورت عملی
 خطا و بیست و نه که از آن هر کج و غایت جان بخور
 با از وقت با بی و محبت علی خلیع در و صورت و در و حال و زنت
 از هر پیش و در و در و غایت لب و در و غایت و در
 است یا شوق و از خود از دل است به طالع و شوق و محبت و در و غایت
 به این است که در و در و غایت شای غایت که نظیر این غایت
 خاله و این که در و در و غایت و در و غایت و در و غایت
 منفرد است به این که در و در و غایت و در و غایت و در و غایت

سنت

خبرین

[illegible]

آفات الدار طمانینه است عاقله کماله انصاف من فی فضل
 و زینت بقدره و قضا عظمای توئی بنده و در اندیشه تو
 بیچاره و در اندیشه تو دوری نشو و ابدا در سر دایه و از بر خیز
 فطانت این چرخ از انجمن سستی شاق رسیدن خط نیست بیکار
 سیرام در خاطر ملای الدب و سوز و شین نماید و شوق و دست از کف
 دست بگویند باز کرده بود عجب در غم و سیه که در اصل از این کف
 گفته بودم بکارش کس بعد از من چه کند و لکن آنست در مجامع خفیه منور
 اندر که بعد از انصاف و از نما بود در صد لایه کمال غم و دلخات
 خط و دستای با و زینت آن در همه احوال نماید و غم و طبع و کمال
 سرالبع لا یزال السلام و حفظ نفوس بعد از آن خادمت در اندیشه
 و در نه منصفه کجاش آن الی اورست میگویم در راه و دست
 با و ست غم و در ثبت است لب و حفظ افکار و کلام و در دست
 خور یک از سحر زینت نفیس در و یک در سحر و در سحر و در سحر
 در غم و یکس در پی تاب و محبت و قضا و خدی و لغظ و یکس خیر
 یکند باقی نداشت از کثرت النور عی نطرت جاده و اقبال و شرح

و در دست

九

فرد

17

[illegible]

المؤمنون

10/10/11

103

المؤمنون

10/10/11

103

[illegible]

رفاقت

مجلس شورای اسلامی
تاریخ: ۱۳۵۷/۱۰/۲۵
شماره: ۱۰۰/۱۰۰/۱۰۰

عطره
تاج او

و در این سفر از حسن و کرمه بی پایان همبرایم بود

یہاں حق فراموش کیا گیا فلسفہ و ریاضیات و سہی لایا گیا

کتابخانه عمومی

این درستی و انبیه استدلال را که از این متن در کتاب الفی و فی

از جمیع اشعار و کتب و در باب ادب و احکام و شیعی و سنی و طوائف

از غنای این کتاب و در دل خلیفان و وزیران و در میان
 اعیان و بزرگان و در میان مردم و در میان
 و در میان مردم و در میان مردم و در میان مردم

والمخاطب من غاياتها و طبعها و الجموع

وقت خود را با فضیلت بگذران و بعضی از طریقت ببرد و بعضی از طریقت ببرد

توبه معنی الاجابة الایدهی

والمهر بولاية يده معاوضات التي كان قد سلكها في حياته
في فلولها فخطا خطوه في ذلك السلك الذي كان قد سلكه في حياته

رسید فلان خط و قوس یا ایستاد و بصلیحه و ...
و رفته که و لا اله الا الله - الحسن بن ... ایستاد و ...

روکھ زان ارکا کھد نہ و فضاں بہشت طہرہ لعل مراد

الاعمال
المعقود
المعقود

این خط خوشنویس از کاتبان دوره قاجاریه است.

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

قبیلہ ہندوستان

مجلد اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم و یازدهم و بیستم

[illegible]

والتواضع واللين في القول واللين في القول واللين في القول

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

وادی بیدار است که در سبزه های بهشت و در میان گلزارهای بهشت

في اوجها لذئيب واستعلى اي حريت اذ لا يجار

اولین کس التجار کانی را بدوستانه ذکر این حضرت

من مفضلين من بني كنانة في بني النضير

این خانقاهی است که در سال ۱۰۰۰ هجری قمری در این شهر بنا شده است و در آن زمان که این شهر در دست افغانها بود و این خانقاه را در آن زمان بنیاد نهادند و در آن زمان که این شهر در دست افغانها بود و این خانقاه را در آن زمان بنیاد نهادند

۱۰۰

وَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ
وَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ
فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ

فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ
فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ
فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ

فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ
فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ
فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ

فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ
فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ
فَمَا كَانَ لِقَلْبِكَ أَنْ يَفْقَهُ فِي لَدُنْكَ مَثُورٌ مِمَّا تَعْلَمُ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

١٥

19

94

17

[illegible]

[illegible]

[illegible]

المدينه

[illegible]

42

قال مصنفه رحمه الله تعالى في كتابه في فضائله

لقد استخرجت من هذا الكتاب فوائد كثيرة

و این روش بسیار در میان شما و اعراس و اعیان

و فلکای شاه امیرالارواح و من عظیم در شش ماه از زمین است

صورتی که از دست ندهند و در میان صوفی و غیر صوفی قرار نگیرند

نارنگی کا پتہ انظر آباد

لله وول نشد دای وچکشی نشد و نواز بکران طمع حایز

و نیز در این است و اول آنکه بدین که یکم مردم می شناسند

عاشقانه و در این مقام که در سرودن و در شال

سخن در آستان و بیدارم کرد هر کوی بکر شغال

مجلسی ملک ایاضی لکھنؤ آید کہ وہ لوگوں کو جو کچھ دیکھتا تھا

در احوال خفاوند ما به رسم طمع و مال بدلال و غرض انداخته

باب اول در بیان احوال و حال و سیرت و صفات
و اخلاق و عادات و آداب و سنن و تقاضا

100

ت
الحمد لله

20

015

(10)

[illegible]

3

درست در مقام هجوم و بنا بر وجه انباشته نهادن این دو بیت و آنست که
چون در این حالت سینه خور است سر و گردن بی آنکه تکان
بگیرد و با وضع سر بر زمین و با حال ایستادن
در پیش از این است که در دو باد لغت و صاحب خود تفرقه
میشود و در لحظه از دست و جبهه در اوضاع احاطه و در خفا آید
حالی میسر که بدست خود در این حالت خمی نو و در کاه نهد
حالا احتیاج نیست در راه پیش از این که در این حالت
است که در عید ای که صاحب این سبب است و در این
جبهه و باید و این است که صاحب این سبب است و در این
در این ای که در این سبب است و در این
نمک و صفا که در این سبب است و در این
صفا که در این سبب است و در این
کافه و در این سبب است و در این
درست نوع و اصناف بسیار است که در این
در این سبب است و در این

40

10-16-87

[illegible]

بر مانده بود و لایحه را از سر می راند و الا که کتب

نسخه که در دست بودیم و خطی از عهد قاجار

۱۲۵۱

تجدید است و حرفی نیست و خطی در دست

و در آن کتب و لایحه را از سر می راند و الا که کتب

جهنم آنچه در آن دست و لایحه را از سر می راند و الا که کتب

سیدنی شمشاد است و سیدنی در آن است و جریب زمان

خراب باطل است و ظاهر آنست که در آنست و لایحه را از سر می راند و الا که کتب

سیر

لایحه را از سر می راند و الا که کتب

در آنست و لایحه را از سر می راند و الا که کتب

تجدید است و حرفی نیست و خطی در دست

خطی در دست
تجدید است و حرفی نیست
و خطی در دست

فلاک لایحه را از سر می راند و الا که کتب

تجدید است و حرفی نیست و خطی در دست

فلاک لایحه را از سر می راند و الا که کتب

تجدید است و حرفی نیست و خطی در دست

خطی در دست
تجدید است و حرفی نیست
و خطی در دست

[illegible]

65/16

[illegible]

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين

فوتہ و ما
وہابیہ
صفحات ۱۰۰

١٢

—

هستند و این را به این غرض میگویند که غرض از اینها

در رفع غلظت و در جود در خستند در سبکی که به
 خواهد بود و یک طریقی است که به استغنی

نورالدین محمد بن علی بن عثمان بن هاشم

ب احوال و لذتهای نعل از خود جدا نمیشود و شایسته است که

روز ببحر سارگت و مخاطب کم و غیرت کی ندید مخاطب

وقت باقی این حرف را نیز در کتاب خود یاد کرده اند

بوالعبد محمد بن عبد الله الشافعي

است و الفقه به تنگ آمد، مستافی که است لذا اصولی غلط

عنونہ ایضاً درجہ مختلفہ خرد و مندرجہ صوری و خصلتہ فیلسفہ

چہ - خاتون کبر و اللہی معنی فطرت منظور است لہذا

لذو خلوص و علم و تقوا که در این دنیا نظر نمی کند و در آخرت

والله اعلم بالصواب

والله وابدلتها فناسا يا ابي خروف خروف والله

این بیت آن را یافته ز کوی و غالب که پیش آن سر و آید

قدس الله به نفس و دل منیر و نورانی الیهم فلو ان الله

نور

نور تجرید از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

بافتن طالع از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

ای سحر و جادو از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

نور تجرید از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

ای سحر و جادو از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

نور تجرید از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

ای سحر و جادو از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

نور تجرید از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

ای سحر و جادو از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

نور تجرید از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

ای سحر و جادو از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

نور تجرید از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

ای سحر و جادو از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

نور تجرید از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

ای سحر و جادو از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

نور تجرید از کوه سر کار و درگاه در جلال الهی خدای

والتوا والاسلام
فصل في جهاد النفس في قولك

بالوحي والبرهان والنفس لا تقدر ان تترك الشوق والفرح في النفس

والباطل في النفس هو طلبة الشهوات وكرهها في غير ما يرضاه الله

من صفات الجاهل في قولك ابراهيم بن محمد اعلم ان الله عز وجل

نزل في الجاهل من صفات الجاهل في قولك ابراهيم بن محمد اعلم ان الله عز وجل

اسباب في قوله ونفسنا لا نبغى لودع الدنيا حيث علمت له

في خارجه طلبه بغير تقبلي كمال انتم تعلم في قولك ابراهيم بن محمد

في جعله في قوله ونفسنا لا نبغى لودع الدنيا حيث علمت له

اوقات في قوله ونفسنا لا نبغى لودع الدنيا حيث علمت له

في قوله ونفسنا لا نبغى لودع الدنيا حيث علمت له

المعنيين في قوله ونفسنا لا نبغى لودع الدنيا حيث علمت له

باعتبار في قوله ونفسنا لا نبغى لودع الدنيا حيث علمت له

والله اعلم بالصواب

في قوله ونفسنا لا نبغى لودع الدنيا حيث علمت له

حجت بی غلطی نیاید و اندیشه آن همه در اعمال موقوف
 از فواید استعدادهای الهیه و برهان و حقایق الهیه است
 حجت و قیاس نیست جز باطن بشری و انوار الهیه است
 نه کلام و نه منطق و نه فلسفه و نه علم و نه هنر
 سینه خواران و استغنیات و غلبه روحانیست که
 این همه در این صورت ظهور می یابد و این همه در این
 حالت است که در معرفت و در معرفت و در معرفت
 حرف و حکایت هم کوشش اندیشه و عمل بخلاف این است
 آنچه در این میان غرض است که جای اولی و حق و حقیقت
 کار این دلائل و حجت و برهان و در این میان
 این دلائل و حجت و برهان و در این میان
 نه در این میان و نه در این میان و نه در این میان
 بگوید ما را آدمی که از این دلائل و حجت و برهان
 نمودن بار خاطر و الف و لامی که از این دلائل و حجت و برهان
 نموده و در این میان و در این میان و در این میان

ای که پندارند در این جهان بندگان

هر چند بدین نام از شناسایی زلال

در خیال خود دلیلی بر نرسد که

بجهت این آشنایی است خیال که در

نظن و خیال خود از این عالم و لافطرات

در لاف و خالوش و خبر ندارد از این

لا و فیه بی دل پس کارستان تعلی از

کری که کارستان نیز همان است که

کر دل و در هر تو به است غم را

چون است غم و بگوئی باینکه حق تو

هم باشد و بی نهایت مهرش

و او تو به کلاست نم از این

غیر شد فکری او را از این آشنایی

و بیاید از این است هر چه گفت

بر دل و در خط و خیمه و در قل

یاد

در این جهان

نظن و خیال

لا و فیه

کر دل

غیر شد

اطف

یاد

برای تمام ماه های سال

و اما آنچه از تفویض است ...
 جمهور را آنچه چنانچه می باشد ...
 سینه ایست که از آن ...
 بزرگ است برین خاطر ...
 لطیف فلان کامل ...
 جهان ازین خود ...
 راست و روشن ...
 در هر خار ...
 غرض از این ...
 نیست که ...
 نصحت این ...
 چیز دیگر ...
 خوشی که ...
 آن ...
 در حق بر حال ...

فراغ
 طالع

[illegible]

مجلسه اول

1. *Handwritten signature*

در بر احوال و پیشی بر عهد اول صانع کمالی از اردو و قلم

اب میں کنڈیرت و جبر جسے جان فہم و ہمارے اللہ تعالیٰ نے

و این بخشد و در آنجا خاک خرمی و نباتات و درختان بسیار

آب و هوا و زمین و آتش و غیره و اینها را در یک جا جمع کرده اند و در یک جا جمع کرده اند و در یک جا جمع کرده اند

راوند و گلاب و زیت بجز آن را است بماند و فستق را نه و محلول است

لا تفرق بين الجود والكرم في حق الله تعالى ولا بين الجود والكرم في حق
الإنسان

وہ جو دیکھ دیکھ کر اپنے دل میں کہتا ہے کہ یہ تو میرا ہی ہے

نور از نور خود روشنی بادهایم فلک علی السلام

احوال صوفیہ شمالی برسرِ ابرہہ صوفیہ و عارفانہ

بسم الله الرحمن الرحيم

لذا خد طلب کار و محنت صحرای حیات و جلا فیه میان فرد و جامعه

حکیم ہام بولانند جبہ انعام فیض اللامرودہ لکھنؤ نظام والینام

بسمه تعالی
اولاً و صحتاً و اماناً و شفاً و سلاماً
و ...

لقد اجابتم استفساركم في هذا الشأن و قد اعطاكم
الاجابة التي كنتم تريدونها

في انتظار جوابك

مخلصا

حسن

4

مذہب اہل حق

کفنا حال صبر خفا را به نذران فراغ عمر از بهر ما کن -
 از خشم خراج به مال گشت لکنم خویش از بهر ما کن -
 کما از نام دیدنی از روی او چسبی پس گشت رخ از خشم رخ آ
 کما گشت رخ از خشم رخ آ - اندک بخت کوم آید اعتر
 بخت کوشم آید - مسیوم جهان هست و هیچ
 از آن به از روی نگو - که بکند آید انتم - و نور و ارب
 با از این ناید و معلوم است - که بخت در احوال خاطر کند مکار
 چند در پیله صورت زنده - که در این است بدلترا نه بقتل آید
 لایب دانست در این که باطن باطن به کار و خود را که گشت
 بیدار بلی اندر - و میات روفا گشت که بکشد از این است نه بخت
 و راست دارند بلب الی غلوی برکت بسینده اند محاسبه
 بهادر زنده بخار و زنجیر - و آید به بصره نظری انداخته است
 و لایب است بوش را که لایب دانسته پس از آنی حدیث است
 از خود و است و قدرت کامیاب است - و از آنجا و حیت در
 با هم متفق به فیصله رخصه لایب آید - و از آنجا و حیت در

اعلی

من

بفعل

این شعر در
 دیوانه

و انوار
 و انوار

تھیں اور ان کے یہ سب کچھ اور بھی تھا۔

10

Handwritten signature

[illegible]

الکلی

۱۰۰

ز کمر نایب چندی در پویش بر بنور یغی زنده اطل خود زلال
 آبشار در لایح کس بخار یغی و شمع خنجر در و لایا بدو از در
 غیب ملک غیب جای صفا کز غیب طلایان افتد چرخ زلال
 در قندیل مردم لعل زنده و در غیب زین
 بر بند و لاله است نهاده که در و لایا کز غیب و غنیم
 نوی بداندی پس گرفت عده لعل و کز غیب که نه غنیم
 جنب لعل زنده در لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 چون غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 چون لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 و غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 میان لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 در غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 با غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 و غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 و غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم

لعل

در غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 میان لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 در غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم

با غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم
 و غنیم لعل زنده لایا لعل کز غیب که نه غنیم

[illegible]

مستند

23

52

و سر ایند لاله و ز صابوئی است ، صورتش از عرق و بلبل سرور است و

لا بد خاطر اینست که اگر چه در لایحه مذکور بعضی از

انھا و کس نخواهد و طریقی در سلسلت بهای رسد که باین سلسله السلام

این است بقیم کوی ای و شمل و عادات من الدرد

ایں لفظ کے معنی سکون کی گواہی ہے کہ اللہ تعالیٰ نے اس کو سکون عطا فرمایا ہے۔

لیس حادی و لیدولان ساف و صاوالزف و زمانه و لایان محمل

۱. اخلاص و بی خودی در طلب حق و حقیقت

ان ملازم در ملک شرماء دفن کرد ابدل الحف و بال دفن

[illegible]

از دایره الکر و المصالح علی ای دلالت نماید

میرزا محمد علی عقد بنصرت د، اردو دلا دقہ انشا و حاجت

عزت الاربعة اربعين الف سنة

اول اب، ظاہر و باطن و غیبی حقوق امت اور ہم

الحمد لله رب العالمين

نمونه

100

44

۹
 بار و کد ابرو دست دلتی دور پنهان کنست خلیل
 از تپ سخن کند خور ایضات و دست از سر خویش کند کار در و کشت
 و لزم در شمع بنزد بر سینه خفا لطف نه در اشغال او در باب عفو
 است که انصاف است از عرض است سخی عبدی کند و که انصاف لایب
 بعد از غم و اندوهی نماید و انصاف خط لایب و حفظ باک بر نذر کار خط
 و نیمی سعاد است بسو دل ناله حوصله و خاطر مبت است و در هر دو
 نه در لایم شکر لایف بجای اندام و لایم و مجا و لایم شکر و لایم
 در و لایم از جزیر سیاهی لایف صوری مبتدر بنکر و محمول لایم از جزیر
 بر نذر تم در دست و عقل و دین اگر در زبانه سیاه که کار از صوف
 عطا لایم و نکل در با نهای نشانی در و صفت حدیث نسبت
 این لایم معلوم شد اگر بگویم که مخاطب را باورم و اگر در محبت
 ان لایم در بدایع او را و کنون خاطر خبر و لایم از لایم سینه و جز
 صفت که لایم در وقت خلل جمع و لایم متبیه انظام مهات
 نذر که خاطر مهات و لایم و نیت خاطر و نیت که لایم سوزن خبر
 از لایم در دین که لایم با نذر و لایم از لایم سینه و جز

[illegible]

ازان

100

سید الشہداء

تا وضا^ا به بندیده و بعضی بمنزله قدیم ضربت و زخم خود

ضمیمه است که در آنجا سالی شده باشد این حدیث است

باشد و بدین اقصای نگریده تنی از او و اولی باشد پس خبر این

نمار از این شخص نه بلای شایسته بگوید که اگر بعضی از عداوت است

بدین صفت بکنند و این یکی را از کلاه غارت خود ^{بسیار} بکنند

لکه هرگاه ضربه رجم و ^{این خورشید} در وقت غفلت باز بزنند

معذرت بدین گفتار نه گفتار ^{این خورشید} بعضی از این گفتار ضربت است هرگاه

بدین غرض به این در این حال آن انجام یابد و نند مانور و دلیلی تا بار

خود را طلب کارم و این لطیفی دارد و از این علم نام ^{این خورشید} از این عیانت خود

افتنه به اینهای باطنی را جان کر که بخواند و در حدیث و دلم در حدیث

بسیار بدین خصوص ^{طلب} به این حدیث آن به این حدیث به این حدیث و به این حدیث

التر نه در حدیث اول بضرر ^{طلب} به این حدیث تا از خود سبای شستن

المرس ای فرزند به این حدیث ^{بجز و از این حدیث} به این حدیث به این حدیث

مضات نام البیان کی بر طایفه و بیشتر از این حدیث ^{بجز و از این حدیث} به این حدیث

از این حدیث و از این حدیث ^{بجز و از این حدیث} به این حدیث

تا وضا

مختص
و این حدیث
تا وضا

بجز و از این حدیث

[illegible]

آن گفته است در خاطر مبارک آنکه هیچ شرم و حیا نداشتند
بند بندگان است که دوست دارند شرف و عزت را
حرفهای او را این چنین گفتند و او را با شرم و حیا از آن
خود میبرد در جیب از دستهای بیدار و خط و کتابت
من موزن نامرستند و در هر حال که میخواستند
رازدند و آن را از آنکه میخواستند در حیات با وجود
و غیره نیز این طوری گفتند که این سخن را در میان
هر یک از این بستی که در آن وقت که انجام جای که اذن
چون آنکه از غیر او را آن اقتصاد سلطنت خود میخواستند
باید که بهر که میخواستند میبود و در آن در جای که
صفت که از علم حال در میان با شرم و حیا بود و او را
چون امیرالار است از المعانی بهر که اینها تابع او خواهند بود
و خاطر آنکه که میخواستند از آن بزم مدس سخنان لایق میخواستند
آن بخیر و بهر که میخواستند و در آن که میخواستند
و آن را در هر چه میخواستند و در آن که میخواستند

در هر چه میخواستند

[illegible]

مجلسه اول

از دست ایشان می شود انداخته خاطر نشود و کار

بست و دل را طیف می شود که اسند و

حق و زلف انداخته می شود لاجرم اهل عالم برشته می کشد که بجز در اول

این ملک آینه و آفتاب در عالم خارج صورت نمی تواند که در عالم درستی

شمارست و در همه متفق اند پس اگر کسی از افعال و غیره را در عالم درستی

ابد و احوال نمک و باران دریافت خود را می بیند اما او با جبار عالم را در احوال

و تمام اهل عالم در دست برنگی و نماند آنچه در نفس بطور است و تمام

بنا بر سالیان طبقه دیگر و اولاد از او بگذرد اگر او در مرتبه و حالت و اختیار

ماندند و در طمع نظر از اینها نماند و در نهایت قدرت و امان و جرات

خود انحصار است بر سر درگاه چنانچه با این قدرت و بزرگی که او در این عالم

میکنند و در طمع از اینها نماند و در نهایت قدرت و امان و جرات

و در نهایت قدرت و امان و جرات و در نهایت قدرت و امان و جرات

در نهایت قدرت و امان و جرات و در نهایت قدرت و امان و جرات

در نهایت قدرت و امان و جرات و در نهایت قدرت و امان و جرات

در نهایت قدرت و امان و جرات و در نهایت قدرت و امان و جرات

در نهایت قدرت و امان و جرات و در نهایت قدرت و امان و جرات

صفت

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

مقام

باین معنی حاصل می شود که این است که در این دنیا

بسیار چیز است که بجا می آید و بعضی را بشناسد که از خود

مکمل است و این است که بعضی را بشناسد که از خود

بسیار چیز است که بجا می آید و بعضی را بشناسد که از خود

مکمل است و این است که بعضی را بشناسد که از خود

بسیار چیز است که بجا می آید و بعضی را بشناسد که از خود

مکمل است و این است که بعضی را بشناسد که از خود

بسیار چیز است که بجا می آید و بعضی را بشناسد که از خود

مکمل است و این است که بعضی را بشناسد که از خود

بسیار چیز است که بجا می آید و بعضی را بشناسد که از خود

مکمل است و این است که بعضی را بشناسد که از خود

بسیار چیز است که بجا می آید و بعضی را بشناسد که از خود

مکمل است و این است که بعضی را بشناسد که از خود

بسیار چیز است که بجا می آید و بعضی را بشناسد که از خود

مکمل است و این است که بعضی را بشناسد که از خود

ب

بسیار چیز است که بجا می آید و بعضی را بشناسد که از خود

ادامه

در سیر لذت جو در لغت معنی است بد با لذت نفسی و لذت بدنی

بنده که بد با لذت جویند و چند روز در شهر

ایستاده و ملا با سید کبر شریف که روزی در شغل در آمدند و صحبت

بر معنی خوش گذرد و بدی را که بدنی و جسمی نمایند و تنگی نمیرساند

کنند تا آنکه ای صید ^{دوست} است اما بر زلفه بر غور خود دانا

معامله نمیشد و هیچ غصه و کینه در گفته حکایت برده چنان لذت

خفته بود طلبید و لذت و مانع کدام چیز و جفاط از دست و نیز

چون در فاعل کتاب نگاه کند و خبر نمیداد است افتد و تمام هیچ

بشدت و در این وقت و اوقات دانا بهم بر سر و در بر بدستی

درست می نشست و در وسط آن می نشست و بدی که بدی بود و بدی

چند خبر ندیدی و لذت و هیچ کدی و با سینه بگوید که گوئی و نشیند

چند قدر از هم بد و دانا و در آن کمال خبر ندیدی که بماند حضور و این دانا

و لذت و لذت غل و امور دیگر و دست شخصی و نیز کمتر است افتد

و بالین می خورن آمد و نه گفته لذت و خوش آمد و لذت و طلبید

و لذت کوی خبر ندیدی و گفته شد و خبر ندیدی و لذت و لذت

و لذت کوی خبر ندیدی و گفته شد و خبر ندیدی و لذت و لذت

و لذت کوی خبر ندیدی و گفته شد و خبر ندیدی و لذت و لذت

در سیر لذت جو در لغت معنی است بد با لذت نفسی و لذت بدنی

بنده که بد با لذت جویند و چند روز در شهر

ایستاده و ملا با سید کبر شریف که روزی در شغل در آمدند و صحبت

بر معنی خوش گذرد و بدی را که بدنی و جسمی نمایند و تنگی نمیرساند

کنند تا آنکه ای صید ^{دوست} است اما بر زلفه بر غور خود دانا

[illegible]

١٠٠

100

زیرتینیا و خط و امای و لا بزلک لی فی جسم
در اینجا اصحاب صفت و نسبت برادر و یار
نما و لا تجویس رسم ظاهر چون این طایفه شریعت جوید و طایفه
نسبت از این لایق است به کجاست و کجاست و بی نام کی که نام
در دنیا مال و نام در محاسبه روزی احوال سرگرم و در آخرت
چنینان ادله ^{بفهم} بخش و اهل و نهاده و مطالب
و معنی است که نسبت از این لایق است و در کمال است
افشاء آله باقر و نهاس نیم اوقات اقبال شریعت هم تالیف
ازین و ازین برستان با تمام سر و توفی و رفع شد که چنانکه
از این سر این برستان در اندک بداند که خطایان و غیره که
رفع نماید و چه لایق است ^{عقل} و نه از این لایق است و نه از این
هم خاصه نمود و زنی اوقات ^{عقل} و نه از این لایق است و نه از این
خود که باشند و نه از این لایق است و نه از این لایق است
بعد حضرت این کار نام ^{عقل} و نه از این لایق است و نه از این
بیش و چه لایق است و نه از این لایق است و نه از این لایق است

در اینجا اصحاب صفت و نسبت برادر و یار
نما و لا تجویس رسم ظاهر چون این طایفه شریعت جوید و طایفه
نسبت از این لایق است به کجاست و کجاست و بی نام کی که نام
در دنیا مال و نام در محاسبه روزی احوال سرگرم و در آخرت
چنینان ادله ^{بفهم} بخش و اهل و نهاده و مطالب
و معنی است که نسبت از این لایق است و در کمال است
افشاء آله باقر و نهاس نیم اوقات اقبال شریعت هم تالیف
ازین و ازین برستان با تمام سر و توفی و رفع شد که چنانکه
از این سر این برستان در اندک بداند که خطایان و غیره که
رفع نماید و چه لایق است ^{عقل} و نه از این لایق است و نه از این
هم خاصه نمود و زنی اوقات ^{عقل} و نه از این لایق است و نه از این
خود که باشند و نه از این لایق است و نه از این لایق است
بعد حضرت این کار نام ^{عقل} و نه از این لایق است و نه از این
بیش و چه لایق است و نه از این لایق است و نه از این لایق است

وہاں بنا کر دے گا اللہ تعالیٰ ان کے لیے اجر و ثواب
اور ان کے لیے اجر و ثواب ہے ان کے لیے اجر و ثواب ہے

[illegible][illegible]

اول که خاطر را بفرستد و با دست خود نوازش دهد

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

و بگوید ای دل من که چرا می لرزی و می لرزی و می لرزی

[illegible]

عالمگیری دارالعلوم

5

—

10

74

1997

دولت اسلامیہ

100

17

[illegible]

3

10/15/1910

[illegible]

الحمد لله الذي جعل في كتابه ما لا يحصى
من الخيرات والبركات

۸۴۱.
 اوست که این با هر جانب از دهنش خواجه علی بن ابی طالب را
 می نویسم و چون این را بخواند از بقیع جویان نماند و با هر که خواهد
 از چسب دهنی و دندانگیر که در صحنه اقبال نبرد در کار معلوم است
 بخت است لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله
 خواجه علی بن ابی طالب را حق حالت کو نویسم و هر یک از این
 سندی و وقت هفت است

150

دما دل نرودای کافله طوری آید که بهر دست و پای نرسد و
 آن خود است و منکران غلام یوسف بود که از غم و اندوه و غم
 جسم و جان ناله آید و در جوش و خروش و غم و اندوه و غم و اندوه
 از آید که این سخن را می گویم که یک و جزا در میان جان نمانی
 رفت که بر این راهی استی که جان رسیدی بل ذره از جان نماند و
 حریف است از او ای عزیز و در این عالم با خوار جان لایق است و
 و غنیف در این مقام دنیا پادشاه است که در غم و اندوه و غم و اندوه
 که شنی و در گشتی و سرایت بر کوه و در غم و اندوه و غم و اندوه
 مراد از غم و اندوه و سرایت بر کوه و در غم و اندوه و غم و اندوه
 و پوی بسیار لغت در دنیا است که در غم و اندوه و غم و اندوه
 نشانی نیست که در دنیا است که در غم و اندوه و غم و اندوه
 آباد هیئت بدین کار و در غم و اندوه و غم و اندوه و غم و اندوه
 نشانی در چرخ روزگار و در غم و اندوه و غم و اندوه و غم و اندوه
 زنده دل و بی غم و اندوه و غم و اندوه و غم و اندوه و غم و اندوه
 نرسد و در غم و اندوه و غم و اندوه و غم و اندوه و غم و اندوه

این سخن را می گویم که یک و جزا در میان جان نمانی

رفت که بر این راهی استی که جان رسیدی بل ذره از جان نماند و

حریف است از او ای عزیز و در این عالم با خوار جان لایق است و

و غنیف در این مقام دنیا پادشاه است که در غم و اندوه و غم و اندوه

نشانی نیست که در دنیا است که در غم و اندوه و غم و اندوه و غم و اندوه

۱۳۵۵

[illegible]

کتابخانه عمومی و موزه ملی

۱۲۴
در اوقات بعضی بریند که بگویند شما را از این بزرگوارتر نیست و بعضی در کس
دل را با خود می کشد و ادب است اینها و عینت لیس و عینت است
منه اینها را زنی که از خود می کشد و در این میان و در این میان
لحظه ای که اینها را نمی بیند و در این میان و در این میان
خود را با این و در این میان و در این میان
میداد باشند و در این میان و در این میان
و معذور و در این میان و در این میان
کتب لغوی و در این میان و در این میان
باشند و در این میان و در این میان
سر کردن و در این میان و در این میان
از این میان و در این میان و در این میان
بیش از این میان و در این میان و در این میان
باشند و در این میان و در این میان
باشند و در این میان و در این میان
شکلان و در این میان و در این میان

والله اعلم

اراعی

وَأَوَّلُ

کرمی برای این مخصوص شد

ان
ب

[illegible]

بزرگواران این بزرگواران که کعبه خدایتان را در میان خود
و نه از آن شخصیت خاصه که در میان خود نهادند و این را در میان
است و به لای و به لای که در میان خود نهادند و این را در میان

و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند

و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند

و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند

و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند

و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند
و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند

و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند

و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند

و این را در میان خود نهادند و این را در میان خود نهادند

در خفا و بی خبری از من و از سرش که در علم است و هرگز

سید محمد حسن

[illegible]

کماست برقع از لاله بدار نما و دست با شمشیر و زهر و لذت
 و الا بعد بر کرم و باری بفرست و علی زاله و ملک کنی و زنده است
 ما نمیدانم که کجای بفرستد ام و خدایا کجای بفرستد این
 به اینم امروز و فردا زنده است بدار چش و بر دست افتد بی
 شد این را که دیگر خط حکم کجا بسفند داشته اند از تو بدید
 این نص و نظام همت ایها انصوبه نمیدانم کجای احوال مرت
 لاله خاطر از دلالتت الحزن و حزن و حزن و حزن و حزن و حزن
 سبب کنی و لاله حجت بکنش ای مومن صد رفت و رفتگی
 و نمیش آند و در میان زنده در زنده انان و بیام باش
 این مخلص را معذور خواهند شد و از بس در طرز و ریاضت
 بیچاره در دلا و شش بخود باش و نه اهر در دلا و شش و حجت و حجت
 مفضلیم و کجای درام و فرزندی لاله کلام خواهم زنده شمع احوال و حجت
 چون رفت لبس نمیشد است و اگر در دلا و شش و حجت و حجت
 را که ای مومن و شش و حجت و حجت و حجت و حجت و حجت
 زن و شش و حجت و حجت و حجت و حجت و حجت و حجت

در کتب

و الا حجت

حجت و حجت
 حجت و حجت
 حجت و حجت

والمسیح و زنده گشت خلیفه و جانشین الله بود که به نبوت
فرودست از پیش گشت و از کبریا گشت الله خلیفه و جانشین
است و مولای همه است که در دوزخ و در آید و گشت
افسانه گوشت و نه در دوزخ است که الله است در دوزخ
اشد و کبریا است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
حکیم الله از افسه که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
این همه ای مثل کمالی و دوزخ است که الله است که در دوزخ
در دوزخ است که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
در دوزخ است که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
خود را عاف نکند که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
افسانه است که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
این که در دوزخ است که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
خداوند و در دوزخ است که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
فصل پنجم از این که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
در دوزخ است که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ
در دوزخ است که الله است که در دوزخ است که الله است که در دوزخ

مجلس شورای اسلامی

اور

حضرت مولانا محمد رفیع الدین صاحب
مدرسہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

محمد مراد باوند
بیاد برادره محراب
فرزای لاجورد

مکتبہ رحیمیہ دہلی، ۱۰، لکھنؤ روڈ، دہلی

سَدَدِ لَاحِقِ دِلِ بَاقِیْنَ اَسْتَنْصَحُ فَرَقِ لُفْظِ مَعْنٰی کَذٰلِکَ اِسْتِوٰهَدَا

عبدستغفر

[illegible]

خام الكبريتي من الفضة منقحاً
حاصل

از این جهت که

Handwritten signature

والله اعلم
بقضاء

مجلس شورای ملی

C.
E.
بوال
جوانه

۱۲

[illegible]

والت

١٠

[illegible]

Handwritten signature: *محمد علی قزوینی*

[illegible]

زویر کرد و شکست
 در بند کوس
 نیت نه نخواهد
 فتنه لاری ای
 در این طوفان رسید
 سوزنده در دم
 به زوخت متله
 به تیره لب تیغ
 حال طبیعت دار
 روح نظر الله اکر
 بانه صند در

است که چون در اندیشه خود نمی گزیند و از نظر سلوک و عین
 مولد که در این نامه بدان به خط علامه و قریب است
 فتنه و خجسته کرد با نشانیهایش خوشی است که ظاهر کرد
 و لکن از غیبت کبر به بندوی محتاج چه اگر کار بد پایان بخش
 را که با یکدیگر نماندیم مگر آنکه عطف و سلام
 صاحبان دولت و اقبال در فلاح و کمالی تقدیر اند و جوایز آنند از صفت
 کمال آنست که به عادت در بالو طبقه و شناسای فر صاحبان دولت
 در فلاح و کمال و عزت و عظم و فضیلتی خاص و متمیز است که این صاحبان کمال را
 بر وجهی که در این نامه بدان به خط علامه و قریب است
 در او در قدرت و عظم و کمال و در این طریق و در این طریق و در این طریق
 نشان از عظم و کمال و در این طریق و در این طریق و در این طریق
 به وجهی که در این نامه بدان به خط علامه و قریب است
 صدی و در این طریق و در این طریق و در این طریق
 آنکه است تلخ نای نیش و در این طریق و در این طریق
 تلخ از نای نیش و در این طریق و در این طریق

این نامه در این طریق و در این طریق
 و در این طریق و در این طریق

این نامه در این طریق و در این طریق
 و در این طریق و در این طریق

سید

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

(مجلس شورای ملی و دولت)

در ولایت

مجلسه اول

جستجو

10/10/10

صفت آن که در این کمال است و در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است

و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است

و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است

و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است
و این کمال آنست که در این مقام است

و این کمال آنست که در این مقام است

و این کمال آنست که در این مقام است

٢٢

[illegible]

مجلس

درایم

در تیره و تیره بجز در تیره بجز در تیره
لکه خورشید در بزمی است
و صفت مجمل است
شماره یکم خود دادم
در این سوخته عمارت
و لایق اظهار کلاه
و این تیره است
و عمارت است
و در تیره بجز در تیره
و لایق اظهار کلاه
و این تیره است
و عمارت است
و در تیره بجز در تیره
و لایق اظهار کلاه
و این تیره است
و عمارت است

نه چو لاله در قمر است نه چو گلستان در بهار
 رویم ریح الاصل غمک و لعل آب حیات پر یار
 چو نذر آتش که آتش نه نشویم و باغ از درخت
 الا که صیدت غله الا این در درم و عادت از غدا
 ریت درخت چو نرینه که دانت و صحر از مرگه عاقل
 رفیق بر لب کعبه و حلافت لاکه لب و دل لاد و نه لب تمام
 بهمان لایق روضه و صحر از صحت که درین صحر غایت است
 درین و معنی است بعضی امور که با شکر است و بعضی
 دارد در لک که نیست پر و زنت لعل آن معدن غایت
 معنی که آواز و آینه نهاده و عطر نهاده و طالع لعل معنی
 که معنی باطن است خوش که با نماندن در میان بیاورد که
 و در آینه که این کس است بر چه لذتی دید که دل نیست
 لذت گرفته باشد بلین است لذت و ملک معنی صحر
 دید که هر که را در غل لعلی در کردار فتنه از خود بیاورد
 که در آینه نماند این که در کس است و جوان ایه صحر در آن

این لاله در قمر است
 این گلستان در بهار است
 این رویم ریح الاصل غمک
 این لعل آب حیات پر یار است
 این چو نذر آتش که آتش نه نشویم
 این باغ از درخت است
 این الا که صیدت غله الا این
 این در درم و عادت از غدا
 این ریت درخت چو نرینه که دانت
 این صحر از مرگه عاقل است
 این رفیق بر لب کعبه و حلافت
 این لاکه لب و دل لاد و نه لب تمام
 این بهمان لایق روضه و صحر
 این درین صحر غایت است
 این درین و معنی است بعضی امور
 این که با شکر است و بعضی
 این دارد در لک که نیست پر و زنت
 این لعل آن معدن غایت است
 این معنی که آواز و آینه نهاده
 این و عطر نهاده و طالع لعل
 این معنی باطن است خوش که با نماندن
 این در میان بیاورد که
 این و در آینه که این کس است
 این بر چه لذتی دید که دل نیست
 این لذت گرفته باشد بلین است
 این لذت و ملک معنی صحر
 این دید که هر که را در غل لعلی
 این در کردار فتنه از خود بیاورد
 این که در آینه نماند این که در کس
 این است و جوان ایه صحر در آن

[illegible]

Handwritten signature: *John H. ...*

100

خفته و آن است این خفته و نور است اصل محبت گرفت بعد از همه
 نه است اما در است اول است گفتا چنانچه از جانب محقق است لذا
 طرف بر محقق است اما در اصل جراحی اما نمیدانیم که در است و در این
 و در است این از این است بجز به آنچه لازم وقت و ظاهر غریب است
 به بله لای و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 که در است اول و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 نیست این اما در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 از شیر و لای و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 نامیام و لای و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 نموش و لای و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 نیست و لای و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 از در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 به به و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است
 کار ساز و در است با این بعضی لازم و لازم و است جای کون و در است

از جهت این نوشتن و است و در است

[illegible]

محمد بن عبد الله بن محمد

2

بشتر زنده بود و در عهد ملک سلجوق
 ششصد و شصت نفره آمدن بخوار و در وقت بلج اول شربت
 و هم وقت بهم پایه دوم گدایان پیش کشند و هم پیش سعادته
 و وقت غنچه لاسخان شریف در انوار شریف از انوار شریف
 در نیم اوقات مالارم کردند یک نفر لال کبوتری بسیار
 و لالان در او و شصت نفر در محل و شصت نفر در لالان و شصت نفر در
 به جمع و داشت بحال است و وقت خاک جلاله امیر محمد
 سر لایک گفتن زنده بود و نیمه جسی لایله نکو خیر و روح مردم و عیانت
 صاحب بدست کردند و در الحاح عیانت غرض الله و شریف
 الحاح شریف است که در لاله کارخانه فطره لایق جمع
 زن تین و با ادریس فلاح و خوار و بر انجام ن ظاهرسرکار و لغ
 حوصله و در شصت آنست که شصت نفری در حبس بسیار آمدند و اگر
 با فطره شریف لایق فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح
 بخان عمده لایق فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح
 و شریف غزله گفتند و خوار فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح فلاح

مفتیان

[illegible]

3

موقوف

100

زیریں

از تعلیم الهی بایستی نزد و پناه یاب و خیرت زلفت جمع یابی
ز اولیای شریف و مجدداً بجهاد هم گریز نیاید ای رفیق کاملاً مقتدر
بلایع تخت را که رونق آفرینم از خلاص کردی هر کار را قیام و خدای
که در حیرت تجرد میسر در این جهان آفرین بلاوت است
عقبه و دینی در هر ظاهر قدر است این قدر از موجودات الهی است
در آسایش بار الهی است که در جوار رحمت و کرمی است که در جوار رحمت
رسیده و مستحق در بدو قوع فتوحی سرانجام اکرم و توفیق یافته
که از وی تجرد کنی بابرکت و لا یط لک و لا یط کل و لا یط حی
و در دین و آسایش و انوار و فیض و نور و تجرد و استقامت
و راضی نشی و اولم که در عبادت و در طریق تعلق جز درستی نیست
در تکرار و یک است خلاف لا تجرد و عبادت بس از تصحیف
باید بپوشد و در دست این است که در خلاف این بنده الله است
برگذاشتن از این است یا بهر که عوالم و سموات کلی و جزوی غرض لا
منظورند که در دست و دامن یک است ملک و خوار و فایز بر آید
و معبود و دلالت از این است که در بر سید و معاللات

هر یک که از آن رخصه بیخیزد گنبدی که در دهنش نهاده اند
 بار برسد و از دست و پایشی که با او است بر سر او
 بر نهاده و عظام را بر سر او و سکنه را بر سر او نهاده و
 در وقت چهار گانه است اتمام کار و در وقت اتمام
 رویه بگانه که شش بلغم نماید و عقده در دهان با ضایع است وقت
 مطهر و علوم که بخدا بخیر تعالی و سعادت شریزه زنده در این کار
 نباشد و با طبقات لازم که در وقت شهادت که بر او خبر که باشد
 کل در میان آن سینه خور که نه در آن گفته من و عاقبت خود
 عباس بر چند سخن نبی تو باش که حاجب من و حق و لا خلوت
 بگوئی مخصوص با کمال و قدر دنیا و حق شای او را و خود که قال و لا مطلب
 بسته و لا در زه کار کمتر کن و پند و مصلحت بسای و در او
 معاملات و امور دینی قسمت او و یا به حال که در مفسد لغت و تلبه
 بحاسب احوال خود و بانی در چند آینه و حق و حقهای که در و
 نهایی و خوش که اندک اندک بگو و باید که کوی التبت و اس
 تلخ و شش نیز بگوئی در انوار است که شود در کار و در او بی و در حال
 و فدا و لا

در وقت چهار گانه است اتمام کار و در وقت اتمام
 رویه بگانه که شش بلغم نماید و عقده در دهان با ضایع است وقت
 مطهر و علوم که بخدا بخیر تعالی و سعادت شریزه زنده در این کار
 نباشد و با طبقات لازم که در وقت شهادت که بر او خبر که باشد

درین صورت بخواهیم از آن استفاده کنیم

مستند

2

دل
قصود

مت وحم لان ما ساسي سلس قد افقه
للس عرفت حسن اذ دار ورتق محاسن ورجعتي ارجع امانا وديده

معارف

در شش روزی که در صدر بر آید کس نوری که داد و در قسط مال علی کتب
 در اندک خفا هر طوری که بخواهد باشد در مقام از نظر که در حد و کتب
 زما را با بر خط انصاف کتب نیز که است که در آنکه هر کس که
 حاضر بود استی بدینست ~~در این کتب~~ صوری و معنی بیان
 از آنکه است و تعاقبت که هر طوری که است خبر اعلی است
 باب الوقت الحاضر

شرح علی موصی بر آنکه خط ~~در این کتب~~ صوری و معنی بیان
 بل انصاف و شایسته و در تعاقب که در حد و کتب
 در اینست که هر کس که در حد و کتب
 است و در حد و کتب
 امانت، معقول غرضی دل خود است و افندی بای خود که در حد و کتب
 لای معنی که ادی در اینست که در حد و کتب
 تارک نفس نیست بهر چه از اندک و لافل میگویند پس در مقام
 نه در شش روزی که در صدر بر آید کس نوری که داد و در قسط مال علی کتب
 در اندک خفا هر طوری که بخواهد باشد در مقام از نظر که در حد و کتب
 زما را با بر خط انصاف کتب نیز که است که در آنکه هر کس که
 حاضر بود استی بدینست ~~در این کتب~~ صوری و معنی بیان
 از آنکه است و تعاقبت که هر طوری که است خبر اعلی است
 باب الوقت الحاضر

در تکرار

محمد ادریس خان علی آبادی خوجا

اینقر اینچنین بودی بخت بدستمان
 بود بدست دلاویز و استوار که بر خورده وقت همان که گذشت
 آن که در دستان و در دست خیمه ایم و در لایحه اقبال از زلف و است بر می خیزد
 لایحه خود که گذشت و در دست خیمه که در شرواح و در دست خیمه که در دست
 حاکم مردم و در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 بخود و در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 حقیق و در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 حق و در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 خواهر که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 نزدیک لایحه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 منصب دلاویز و در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 نیز بعد دلاویز که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 بجهت که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 بر است بر دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست
 گذشت و در دست خیمه که در دست خیمه که در دست خیمه که در دست

بیش

[illegible]

جبر

اصوليات

کامران خان صاحب

و هر که از شماک بخاسته بر کند از زبان خود و اوله سخته مار
 یک در زنی محی که الله لا اله الا الله است که می گفت به الله
 خدیو اخلاص هر نظر است آن توان و هال است خواه اینس از اینس
 است و عولک و کجیلک آن و کجیلک آن هر چه هر چه
 نیست بنده بر قلعه ای دارد فراتر خود را منظر و صبر و صبر و صبر
 هر کینه که کجاست نایب این و محبت ملاک طالب در وقت صبر و صبر
 و کجاست صبر و صبر و صبر و صبر و صبر و صبر و صبر و صبر
 و اینست که از آن صفت کزین است در ما نظر با سبانی میا
 بجهت خوفی باشند در جیل عمر کزین و هم بهای خود میگویند ظاهر
 است در آن حالتش در هر حال روز به خواهر بود و صبر و صبر و صبر
 حکمت نبرد حکیم مام مفر ملک تقدس کزین میا بولی است
 که بهان خود جهان شر که این منوی الله مر است مفتوح صاف بار صبر
 لذت و مکنون صحت بهر بهر با علم خوش وقت کزین ظاهر
 با کجاست مام مفر ملک تقدس کزین میا بولی است
 لذت و مکنون صحت بهر بهر با علم خوش وقت کزین ظاهر

قدوس

[illegible]

نور محمد

کتابخانه

بزمه که بختیاد و بنده بی و ناما ایجان کوشی کار و مصلحت
 تو را از این حال است و فانیان مصلحت نزع و کینه صبر و جفا
 تا ایلاف و در حد فایده و دانه و درستان آن تر با نفا
 لایلاف مع نیکه و فکر و خف و یکس و شوق بشیر نه که نایام
 و خوب که نایام که در ایجا هما لایتم از و فکاد و خدام بعیت
 لایتم بر م و سوع ای در که چاه است که کامیاست که
 چنانچه خونی که لایتم کام و فکای معر که است که نقش بر اهل ظهور
 سید و پس از نه بخت لایتم است و چنان که مان کنده و نیدی
 بران تصویر که در اول که در باب بخاطر لایتم خب و نایام

کلامی که در این کتاب
 است که در این کتاب

در این کتاب

دانسته کوشی ام
 منت خالص که برای شایع
 دلاس کلک شفته و در کلک شایع
 اندر خور است که هر که می لایام
 بهر نایام که در کوشی عقول
 سلطان عبدالباقی که بر سپهر
 خورشید که از نایام

ز بخش سردی که ز لطف جود است	خوبی عجز از عین بر سر
و عجز از اسب هنر لعل است	بیمه است بر سر بنیاد
از این عجز همه دوست است	طیلم با آن دو فواید
و سال هیچ چش بر کازین بر	تخصیص که دم عدم تصور
و هر نوع خودی است اعلام بر	مع ندویم که مانع از یاد
تا آنکه بگوید که اندی دل	بختم نموده می خفاقی را بر
و از چنان که دماغ را به دست	لا غرر لعلی نواید عطر
دست دیگر در دست ز کار رفت	در هیچ رخ بس نمودم شاور
آن چشم طلم از نظر بنده بدست	کز عین لطف بدست بر کعبه
تقدیر و لکشت منج بنام ش	تا رخ نام او شد تقدیر

این شعر در کتاب
تذکره شاعران
موجود است

بگویند که در این شعر
بگویند که در این شعر
بگویند که در این شعر
بگویند که در این شعر

جمع انصاری
مؤلف این شعر
است

نیت

روای نذر و نیت و لذات الهی حسی و حواسی و بعضی
نماند و صرف سخنان طایفه و حجت این که گفتند دل است و نیت
انحراف و صورت کدشته بر این است که بر این متیقن بود و در بعضی
است و بنابر دل و نیت که در این سخن می آید و در این
چون اینها و نیت که در این سخن می آید و در این
نیز بر این که در این سخن می آید و در این
فارسی است و نیت که در این سخن می آید و در این
خوش است و نیت که در این سخن می آید و در این
و اینها و نیت که در این سخن می آید و در این
حاجت و نیت که در این سخن می آید و در این
بر این نیت که در این سخن می آید و در این
چون نیت که در این سخن می آید و در این
خطا که در این سخن می آید و در این
و اینها و نیت که در این سخن می آید و در این
نیت که در این سخن می آید و در این

نیت
نیت

نیت
نیت

[illegible]

تقریب

است از باب نزدیکی که خداوند است محض و عین حق و احد
 باز در تنه اعدا و حیا که کفیل خود در تنه یض ظاهر کفله با بر طاعت
 لایکی بد لایکی ^{بغیر عین و جلال} محال باشد مگر در تنه یض و لایکی
 محض است در تنه یضی بنا عجب لایکی را که شکر گذاری همه
 است و جلوه اعدا و حیا در تنه یض و لایکی است و در تنه یض و لایکی
 هم از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 و نیز از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 در لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 حل بر تنه لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 که در لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 بد لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 رعوت تمام یا طلب بر لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی
 لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی است از لایکی و لایکی

وقت به نضاط فصلی و هم بزرق نام و هم بخوار و لایط لایذات
ناضبط و شوش الصرف لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
قبل تا شان علی خا و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
جسم طالع این چه زار است بیخام و این چه خرافات است بیخام
بتر و هر غوغای بی خان از آن کو است لایضبط و لایضبط و لایضبط
کافایت میراث تو کنی لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
روحه جده لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
غنا و دل به دل لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
دعای بی بی لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
حکایت ابو ایچا که بایست بهر لایضبط و لایضبط و لایضبط
نیفقا و نضاط مبارک و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
بجود نماند و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
بیت چنانکه لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
بیت چنانکه لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط
بیت چنانکه لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط و لایضبط

[illegible]

و قاصد الودع که لازم چلیکستان این است
 و مطالبی منع میزند و از صدق نبوت محمد صلی الله علیه و آله
 نزدیک بقول خود میگوید که این انصاف است بر این نبوت
 قریب بتقریب نقل از این نبی منع دولت و از القبول آن دیگر نقل
 سال نهصد و نود و یک و از این نوح و از این انصاف
 است خود که فعلاً بر این انصاف و از این انصاف و از این انصاف
 الشیطان و شریک باقیام الوصول و از این انصاف و از این انصاف
 بر خود را است از معرفت جای آن و از این انصاف و از این انصاف
 حکم کی کوین پیش نه است او با شریک خود که بر این انصاف و از این انصاف
 جهان نصیب از این انصاف و از این انصاف و از این انصاف
 بیست و یک این انصاف و از این انصاف و از این انصاف
 و در جاد و فیض و بطن از این انصاف و از این انصاف
 ادراک با شریک خود که از این انصاف و از این انصاف
 و من این انصاف و از این انصاف و از این انصاف
 حضرت آن انصاف و از این انصاف و از این انصاف

[illegible]

۱۲۰

751

[illegible]

بین

ينظر للصورة عسان لا يلبث غملا وانظر الى علو ما في المخطط
 موقوره وفاره فان اقبال العام من الذي غلما ولا الجمل
 شغل على لوزم لكانه تنقيل بعد ان تاتي والتواني والفتح عان
 في المعاني والفتح جمل في المراكب غار لان العلم
 هو الموصوفه لكانه لا انما كجياه للكل مقبوه في قلبه بالار
 والكان وحانه علة متوطا بالما دون يحصل فتحه ونقصه تكملة
 خيال الجبل للباس لانه لا يمين شرف به تحصيل العلم
 لا يعرفه الذي في خواص المفهوم لما ان وفه حصل العال به في
 الوصول المار في حصل له فتح جمل على ما لك الشرف بان
 انشرح صوي لقصا به لشرح لشرح حين في ليد ربحي وسرور في خيال
 حين فاشرت تنبه هذا الفتح في الوقف للاكل من في الفتح لانه
 من اجتماع خمسة اشياء وهو الفتح للمين وغفر للذوب المقدر
 والمارة ولانام النعمة والملايت الى صراط المستقيم والنظر لغير
 وهذا الخمره كل كان المحرر ليل السطال هي المقدره والقلب
 والميزه والبسره وان قد مقدره حيثه انما حاله فحيا وسان ينظر

التاغيه بالفصل في انوار

صراخه في الزمان واللعن لظلاله في سائر احواله وقلبه في سائر
اوقانه من دنياه وانا اخر لانه وقع بعد المقدرة والنافع من ذكره
الحاكم للقيوم كما ان اول البيت يقول الملك وتتم نعمته ببره وبه
مستقيما وتخصيصه لتمام النعمة باليمين التي تضمنها قوله الشريف فرحمته
تفيرة وقابله والودت بالابدية وتحققه وتفصيله اذ عني في ليد شرفه
سمحت بما اذنان المقيمين وفلا بد من فحلت بما ايمر الحق في ذلك
كسب لافضت عما فكر في الفخر داو ليد فخر ضيقت من غير مني
للقاسم وللمجوال لغير هذه النسخة للفخيرة وفاته الفتوح البطلان
تخلت صرعا لاي دوات لنضاله تخلصت قامة مقصودي كبوة صالة
نعم ثقيقت لن وجه كادي رمي في سجن لاله صور مقاصدي ساء اهدى
مولايه مثاله فطيرة ايسم وبشري لمجدي منحت فوته وما لاي من فتوته
وعايناه ببقوة هذه القوت اشتغل بمراحم للدرس وذكر الحق للزمن
تاريخ العز الفوت من دخلت عن شطح استعت مغرانا رفع السطح
تاريخ تامله الاصاوت في سبب الفتح اللهم ليعود لنا مجلاني في سببنا
ظهور وزد لانه كاللذات في ذلك البوح وبجلاية محرمه كمال النبي وجمال خاله

هذه الحقة على غير اختصار في التفسير وتبينه وعونه على الفهم في جميع تراشيده وحققة الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لاهلنا وانا لله

ایستاد ار
لکه در نایب این خدایان
شبتان عالم شروع معانی اعم از آنست که نصرت فلان
عالمیست در خانم و خانها و اولاد و غیره و یکوی غولان و خال و خال
طغیان و شور و خروش و بیداری و از آنجا که چرخ هر یک از صوره بدنی
سهمیست که به تعبیر و تعبیر ابریکس و قابل و در کمال صحت
عید و جواهر و از نشاندن و اعم عقایدی نم و کوه کار و صفت
لایزال و ابدی و ابدی و ابدی و ابدی و ابدی و ابدی و ابدی و ابدی
و در ابع لال و لالی که کوی کنیز و خدی و کلبه و از آنجا که
لایم و ده و حوضه و نای و نای و نظام بخش عالم کون و مکان
بیت و نفع و خشم و احدی است بدست عدل و باطل و غیر
زینک خالص و اعم و خور و زینر و زینر و زینر و زینر
لایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم
و لایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم
باید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید و عید
لایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم و نایم

عروس زیباست که در دنیا کجاست امان لاله آینه عمت زینب است
جنه و قیام این نظیر انجار لطیفان و مقام اللام و ریحان
خوشه و شاد میگرد و او بدین موفار هفت عشره و پنج سال
لذو و لذت و بعم نیش که در دنیا آن بنایه و دلی که کور رباط
و آتش این فرات به محبت اهل با و دانا الفس خیران
شادی و نام که نه حصول لذت این شراب قناتما که خود شادی
اوسه و نش لذت در این لایم و در اندام این نیت است
معرفت اهل و پوی خورش لود که عبد الزمان به عارف
با و ارم لود که نیکبای سانی و حصول تصدیق است این صورت
صفت خرد و دانا و مرد و دوش خیر است ایش، لاله و دانی و
درست الحراف و عطف ااده و معال این حالت فرد و لاج و طریقت
شد و دست به راه هر و صله کرد، نجات خفلا و خود را از دنیا
به اولیت با فزون بر و دانی و محبت و کفایت یکبار و دانی
درست کفایت و است لود که شود و طلب لایم و در مقام
صدوری و دلیع مانع از به ملک که خیرت قطع نموده که نیت
مهر ۱۲

[illegible]

از آنکه کسی که در این زبان است که بر تفسیر آن کس از او بسیار
 قصد اصلی و طلب نفسی و یافتن از او نیست چنانچه در این کتاب
 این وجه بدیهه و کرده اند که در این کتاب و تفسیر است به هر صورت
 و طایفه پس بدیهه و باید و بر آن برسد و علما این قصد را تفسیر کرده
 کامیاب ظاهر است از آنکه اولی اگر چه صحتی کرده اند آنجا که
 صحتیه گویند و لکن حکامی استرلیقه خوانند و طبقه لغز لکر بنی لا افعا
 و لکن در این کتاب و لکن حکامی استرلیقه خوانند و طبقه لغز لکر بنی لا افعا
 و رسید به حلاله و حاشیه مطالع اند تحقیق قدر انقل منواری که می
 است بدان به این فرمای نیمه از الفاضل مبارک عفر غفر
 متنی است که از این است که تا فتن و دوزخ و لکون و فتن و دوزخ
 باز آید که در این متن به بلاغت و دست و در بیان که در این متن
 هرگز کار و نیایان و خود را بیان کردن بخیر و خوبی حرف سرگشتن دکان
 و این جوابی است که معاند است و خطاب به احتیاج در این کتاب
 معنود در تفسیر قدسی که در میان این کتاب است و خود را بیان
 و م اند و نامحم و لا خاوس از سلطان که در این کتاب

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

درد و ضعف باشد که بعد از خوردن کافئین
درد و ضعف بسیار کمتر شود

[illegible]

144

[illegible]

[illegible]

باز چه ناله آن مرغی نفس الهی است ای عذاب الله تعالی است و یاد
 چشم خنده این پناهنده لاله است در لاله خنده سیاه که در خنده کفر لاله
 حرفات لطافت معلوم بر چه در خنده لاله رضی خلاصه در دست فکر
 اود در لاله و چه در دست بر بند و چه در لاله اف المجلد فان المجلد
 نیکو العبد الاقل الی الفضل مبارک عفو و سینه لانی و یستقر و عما
 آنچه آنرا دلدی این دانه در وقت کمال آن شجرت چهل نظر اعمال
 رفت اود اسرار و لاله از کمال دانه چه خطه از نظر جمال اود که
 دانی نیرد این جز غنچه مخفی بصورت علقی غنچه کمال که در جد و زن لاله
 نه چشید و این غنچه اسرار و لاله از کمال دانه در روز لاله لاله بدل
 تا ما غنچه که اود را صاحب غنچه می کرد و ثنات خاطر حد ایدرس و دانه منید
 نرم لاله تنگ غنچه دانه از لاله دانه که در کمال دانه لاله لاله
 معانه غنچه غنچه غنچه لاله جمع جان است از لاله دانه و دانه
 اخفی حرف و چه اندام دانه که در کمال دانه است با نام و نام
 شمع آن بار کاسه مبارک و لاله در غنچه حله مبارک و حله مبارک
 حله غنچه که در سر پای خلط می کرد و غنچه در پیر و دانه ام و دانه غنچه

ص

[illegible]

آن خشتی که در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
در کوه و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
چندین نایله که در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
میدان میوه و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
خردمند و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
کوه و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
نار و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
سیر و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
جزایر و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
لذات و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
لذات و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
لذات و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان
لذات و در میان این دو کوه و در تنه غلگه و در کوه و در میان

طعن

اولاد و اولاد

اهلان زینت لویا بکامرسان پیروزان خوش و ابرار
 در پدید آمدن است بر انعام یافته کامیاب صوفی و عارفان
 در فرصت کلی چنین است و این تسبیح را در تمامیت
 در پدید آمدن است بر ان خدای عز و جل که در تمامیت
 بر این کار بجهت تصحیف نه تفوق اهل و مانع قهر و ابرار
 شروع کرده است در کتاب و معانی و فیض و انوار
 خاطر نماند از انوار که در تمامیت و بخت و ابرار
 است و در انوار که در تمامیت و بخت و ابرار
 این پانزده لامصاحب با ناسوت با اولی و خط و انوار
 لا اله الا الله استقیم کیمیا خلی لا اله الا الله
 در غایت شایسته و در تمامیت و بخت و ابرار
 و بخای که در تمامیت و بخت و ابرار
 فاعلت و در تمامیت و بخت و ابرار
 چنین با مع نظر آن که در تمامیت و بخت و ابرار
 چه در تمامیت و بخت و ابرار

در تمامیت

در تمامیت و بخت و ابرار
 در تمامیت و بخت و ابرار

در گفته اند سخات الابرار سیات للقریب بخاطر خوبی خود که عدم
جبهه نیست و استبداد و انجایا و به بطلان گفته اند الابرار بحال ممکن
حضرت جبرائیل علیه السلام نطق الی است غیبی ممکن
مکن در بصابت نفس ناظر بر سید عکرم و در حدیث است او را
تخلیه ردای و یا تا تخلیه فضایل خود بر آب عریض و در اینجا که حسن
و فیج و اعتبار بر نفس نیست گذشت حسن صورت و سیرت را در دلم پذیر
از نظر انداخته بخاطر تقدیر و در در نزد خدا خاطر گوش و گوش هم اینجا
لا نیست سبحان للعلیما العظیم من قبله الفضل باری علیهم السلام
سنة و العین و التسمیة و التسمیة و التسمیة و التسمیة و التسمیة
حرف الی خود استای خاملا در نیایش آباد جهان مرز و نویش و لکاس
و جرات ملازم تریک و تحفه العراش نام نهالت اگر عراش و ثنا
هرت لا از در یافته تحفی بر دشته بر سر نهالت کوسا از نیرال و کو
جویای نیرا در آن جنبه چند بذات نفس الابرار و نیرا در نیرا در
بانیان و مالی نیرا در آن جنبه مردم اندر عی ای در کردن خاطر انداخته و
نیرا در آن جنبه و نیرا در آن جنبه و نیرا در آن جنبه و نیرا در آن جنبه

لله در لیل و نهار و در طایفه کمالی که در وسط صحرای عالم محسوس است
ایا الموصوفه و الکتابه در اندیشه و فکر و خیا که در دل و در کمال
میه آید و از کتاب و تورات و انجیل و انجیل و انجیل و انجیل و انجیل
نظرت خود را در حق آن حال طبعیست اما در حقیقت طبعیست که در
تیس ساله دلالی که در تمام عالم دیده اند و در تمام عالم دیده اند
طباع معاصران نامه ~~نفس~~ بنظر آید که در تمام عالم دیده اند
مفعول و در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند
این کفر نامه معاصران در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند
که در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند
ما یجب له و الا ان فخره ان لا یغتر به و یغتر به ان لا یغتر به و یغتر به
این بود که خاطر از خود و در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند
از زمان که در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند
پایه از تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند
در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند
از تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند که در تمام عالم دیده اند

یا ویر:

[illegible]

نفس

خواب کی

در بیان اینچنین هم نقل یافتند و هم هم استغفار الله که شد
صورتی صبیحی دم از او کار ایجاد زید بخشیدی
در پندیده سکر از لای زبان این بجز لعل و شکر
از روی لبها نماند و گفت نم از آن شد کام خشی و اماند و دست از کمر
و هم ایوان و انش و یک لتری از روی اندونف و دهان در پیش
زیر لب و لعل حال یافت او جو حال بعد و جان نیر و نه و لایه
ندام گفت وین تیره و لعل و عشرت و در خاطر بسته اماند و دست
برخی از باستانها می نظم و شراخی بخت و بخت و بخت و بخت
جان خمین و دل خوین و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
مزان بکوی غم زده و در هم نال و لعل و لعل و لعل و لعل و لعل و لعل
نفس بداند نفس تجویز و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
لذت کند و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
دانش نشان و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
وقت است و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
بر گرفته نزد و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت

[illegible]

[illegible]

11

[illegible]

محمد بن عبد الله

[illegible]

معاذ عفا الله حکم سنی و نوی در فرمودت آباد بقید فلان رفعت کرد
 عذب بخت بوی جان ارجام او بدید پیوسته سر تو ز لطافت و بند
 زینت و بوی رفیع الاخوس وقت سفت و یک بخوار رسد لایزال
 اتقوا ان لا بعد التفرغ له در لذت و خندان محبت گیر که بچشم
 نادر چنین فرسخ خاطر از محبت نرسد کاه دل بر آید با هم نه ستاع صلح
 را محبت بخشد به هم که از لایق لذت می قصد کورهای بدلد بهما که کوروار خیزد
 و دل از لذت گرفته به هم لاله سنی شوی که کیمیا کردم سنی
 اول اگر چه بلایه بین حکیم خاقان خرد و در است اما سر دوم اولی
 اول در خور اگر چه عقل لدیخان بلند حکیم خاقان و زینت است لاله لذت در نظام
 الهی زلف حکیم محمد و در دارد در قالب گفت که در جلا با به آن
 ستند دینی به ولی بایرین عقیق و آن دریا بند که گفت خرد و به
 و اسولایند که ادر نفوذ سکر لذت را که بصر از حلات خفا و خیر به حقیقه
 انجی ب محض سزیم شوال است انصاف و زود و نه فایر شد از سلطه
 ظهور اما این بود که در هزار پست بود و نور خاطر نشسته بر آب بند ایچ
 از صریق تمام نصیب لایق که در دل خوش و لذت در فرسخ دل و صلیه و طاهر

[illegible]

بنزل نیست بشیر دایر لغت هم در معنی افتتاح است شمس در صوم خرم
الظهور و ایزد و لا یصور است لشدلایه شده و از پرست و در کز
نا و در پرست و فخر ارتقا شده میگرداند و در پرست و فخر
بما که در وقت راست و لاس خلی و سلطان نخواهند بود
در مثل خوب و نصیری لایا مثال اینوقت کو یاد الله یا صاحب نایبی بر اقام
خون میکند در مثل مطلب مع کل و در خدش نال منتعت
لکوه خاطر ان کی عدم کی لفظ ظاهر که نه خیریت پیش نمی وصل الیکم
خفند لکه برای و هم لعل استقبال است این چه هنر و دست
و جرم نفس بر لبس را بر نه می نم لک لفظ نقد را اگر سام شده
است و کاهه ادا نه نال لفظ نفس بر نه نیک کی کاهه است از دانه
و آن نفس را پیش میکند چو بر همد لایان کوه و دست برده و بیشتر
داد و اند چو و مخرد و با خوت لکوس باش نیست و چهارم رابع ال
س به نقد و در شمس نرسد اللهم لک الایراط المنة ثم یبقی لک الوصل
مبارک و در شمس نوشته اند این مجعوب است و طلب المطالبه و یاد احوال
و در شیب را بای روی احوال و در شمس و در شمس و در شمس و در شمس

تقاضاست میرانده و نه برینست و نه بین الله انکس فی القیاس
آورده که بانی ابدی طلبی کند و نه بانی نفسی ابدی اصل کار است
هر که بکس هم بیدار فطر عباد و دار است و درین نام سورا
مرد دوست که بانی پای سپهر عقده تر دم خفاقی نه بود
به دلان خیره نام و بهجت و الا فانت
خود و دلان طینش بر تکرار لاریان نه منوره تر شد ال لیده
و شوق دل نه بر سپید عاریت غفر و ملکیت غرض و بهجت از لفظ اشتاق
سوی و کرد و نه نه کمان زانه تنگ کند و لایحیت سی بر دل
بهره مال اگر خط مغشوش در طبیعت نازک پس کزان بهریت
والا بما که بزرگ بانه فطرت بهر ادراک بر بهار معنی لغات از
رلافت غایب در نهال او مطوی است مولان عظام او را خسته بخون
حکیر او صورت اعدا بر نفس دل می لاد است و بدایان در شاکان
نمایش محمدان حق حکمت نه برت لادری نه و مولان بخاطر
نیرید و بهجت غم نو پیر مار و نعل خرد و دی دفعه لیس مجموع کمال و لای
لیاس بآورد و پیرایه بر عمه سواد و لای غریزه لای سلطان عالم افزه

وطنی

[illegible]

در جنت سرگشته لاله گویی نه الفت دگر بگوئی کوه و دشت
 نه الهیات میگوید تا که در آن نوبت غفلت از رخسار سحران با هر
 داستانه ای تو را ازین طالع سواد مع که در اینست اسرار
 بهیچ بیایان رسیدن چون نیا و شو و کار برین خند تا لایق نهاده
 نطرت قدس که در خفا بر دلزد و دل کوفت خندان لایق نیست
 چند آن منزلی نبوده و این حال از حد حجت طالع آن کتار هم
 را بقطر شاعر نکرید و خلاصه آنی نهاده و جواهر که در لایق ضمیمه کرده
 پیوسته است و اینها را بقدر لایق که در دست و است
 یادی با آن نبردی سخن را بر این جوش و زهر که در لایق و لایق
 تراویستی خوشتر از آن که در جوشان قافیه پیاپی بر زبان دشتی پشتری
 هم زبان خانی بود و در حکمت نامه ای باستان از حرف که هر که بگوید
 و پاسر بانه لایق آنست که در ضایع لایق تامل نهاده هر چند دم
 سازان نیکو حال در بر لایق آن بکجای و لایق است
 کوشیده می شود و نه بنام و لایق لایق های روز و روز معذور
 خاطر است و آن نفس استی بهیچ نه که این رختی بر طاق بلند

[illegible]

در نفس لعل به در میان کشت پرو، دخت بر لعلی کشید
 و از خیز خاییم خلدن اند غزل که لب یزید زینا لکه
 و دلا و زبان کشف گوشت در دستاد و دلا در رایج غنای پس او
 خیزگاه حضور هدیر کرد و بیان نکست و لایان است لک غلک سازد از طراد
 لغا در سر کت و سالن نرم و نرم لایمانه عشرت برکت پرو
 مقاصد نفس در دل نکست در کون بر لعلی لک غلک رخت است برکت
 لک کریان باویم غریب که در جگر و کیه و کله که در غزل لک لک
 از جهنم بر کت جهان و دلا لک طلب غلک تنک و لک است از غلک
 از دل سزید و غلک کت کت کت لک لک لک لک لک لک لک
 و ستان لک و ستان لک لک لک لک لک لک لک لک لک
 بی کیه و غلک است لک لک لک لک لک لک لک لک لک
 و لک و تان غلک و لک لک لک لک لک لک لک لک لک
 نیامد و به بار غلک لک لک لک لک لک لک لک لک لک
 با لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک
 و لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک

هزار و صد و یکم در این مکتوبم نموده بر آن میسر و خوشم گذشت
 خلاص و عاقل و باطنی در میان عدنان حق بنی که با کوه و یا این بار
 لطف بجای آنست که دل نه آن آرد و نه صورت و مغرب و دیگر وجهی
 دینی که لایق جادیه آن سپید ملک و ملک است چنان که ستر و کوبه
 و در این جامه رسم زلف و رنگ و جامه حال چندان وجه چار و ساف و ملک و کش
 غم زان اینست که زلف و رنگ و جامه و کش و خنجر و یار و یار و یار
 اندم که در این جامه و کش و خنجر و یار و یار و یار و یار
 سجان که لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
 که اینست که لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
 با خط و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
 گرفت و نامت و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
 آن که لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
 به لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
 بنیر و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق
 نزد بخیل هم لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق و لایق

طار وین

[illegible]

[illegible]

زینت لبش از آینه خط انعامی بصیرت لعلش انکوبه شوم
 بر لب جهان لاله را به غیر دلا کلش و سقف چوین سنا به
 دلا در کف رگ کف بزنگ آینه زحمت دلا با نیت در قعر جبین
 عذر لعلش نوسل چون در آینه شمع جلالش لایت او ز شمع
 بر دهنه به شمع که خط طبعه دیده عقل بر لب افراز
 تمام کمال است جهان در کمال آیت پر سجا لعلش خط طبعه
 مظلست در نگاهش بی بار ملک تعین نصب حدیث نقطه وجود لعلش
 ایجاد در نقوش کلو ثقی نور است در تعظیم جلال انجی دل
 ز کجا وین پر بال نرنگی هم ز درش دست ته بارگشت و هم ته
 پای بس در نوبت در حرف نشانی بس بولد نور لعلش نوریت باز
 که دل را بنیال جلال نعت ایک زناں پر وقت ز شمع در
 هم نور در جلال لبش هم جسم در لعلش نور لعلش سکنا و زبان لعلش
 لاله نتاج سخن سنای دلفی پرستی خیزد زبان لعلش در دست
 بادل عزبان میکند دستم چوین لاله از زبان گوشتین عمر ز میگرداند
 بگرفت هم محقر به پای اعلان نفس میگرد در لعلش همان لعلش لاله

[illegible]

این همه شکر از خالق و مدد از او و جلال و خصال بر او و
در جمع زلف خلیل حق ایندی و حق که از او غنی است و از او فقیر
باص و عظمت و جلال در حق التاج سلطنت که بر کونین صدق
عظم تر و مهال لجلال بود و در حق انصاف مستحق رضایت
للمستبشر اللامع لعل لکم رفعت پر از تخت و در حق انصاف
به نظام سلطنت و انصاف و سبب و کفایت و جلال و انصاف
بنابر و غلام و ظل ظلیل که بر لایزال اقبال و کمال و بری و صوفی و
مرفوع کند و به حال و اضافی و لایزال و خاندان که عقل و حدیث
و ریاض و کمال و علم و از او هر چه کلامت و نفع دهنده و حق پس آن و انصاف
ایمان و لایزال و پناک شده و لایزال و جلال و حق و بر او افتاد و در نزد کبر
است و در حق که نسبت و در حق خود و لایزال و جلال و حق
تا آنکه از حق و در حق و بر کمال و شایسته و لایزال و حق و در حق
سین و بر میان دل است تا آنکه انصاف و لایزال و حق و در حق و لایزال
بدره عالم و از او هر چه و بر کمال و حق و در حق و بر کمال و حق
نزد حق و لایزال و حق و در حق و بر کمال و حق و در حق و بر کمال و حق

در آفتاب همگانه انعام نیز در آن که هر لاله و لاله زارم آید باز
 و در آنکه این همه سر بری و عاقلان است هر و در آنکه سر بر
 ندی و در دولت و سعادت و حسن است از این که در
 چه اینچنین خند و دل و درین لاله که از لاله گشته تا و در آن لاله
 خوشنمای لاله که از دولت و در آنکه غنیمت است از دولت
 چه که در لاله و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 مغرب که کایاب آید و در میان خام قدس لاله بود زیادتر سعادت لاله
 یعنی دولت قدر آن مجموعه نمایی انعام لاله که در آنکه در آنکه در آنکه
 یعنی در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 لاله که در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 شناسد و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 ظهور و لاله و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 ادر و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

۴۴۴

مع الطلاق بجزا جمال حسن ما بدلت ال بهان لک است پیش
 نظر لک در خاطر فیض من فیض لایق طرز دلالت عیان
 و ساری کرد و طالع هر یک است از لک و قضات
 بخاطر طاعت فلان کما به طالع در دیده و هر یک نعمت رسان جام شکر خشت
 مطلق وجه علامت دل صفت و لحن طلب و ج سحر است
 نذر است لک کار و من نذر است نه کای و خلا کما راست
 تغییر نفس و کما یافته ملک کینه همان نمار و اصطلاح است کای معنی
 است جری و اعلا جالی وجه تغییر نفس لک تا دیدان ظاهر و خیر سان باطن
 بشر لک و طالع نه جان دل نوز جان قوت است بیدار سر و سر طبع
 است که در وسط است و بفریب خجانی کند و لک را دانسته ماندی عین بده
 انفعال بر جان و در بنم و دلش طالع همان لک است و حفظ لک است
 جوان و در نزد یک خجانی نعت ترتیب دهد لک قید کما کما
 شکفته معنی و لک مع لفظ جان پرور اگر خط بصری از کما در نزد دل
 لک و کما شمای لک و خاند کما رسیدی صورت بهمان بگرد و لک و کما قیدهای
 جمیع است و کما شمای لک و کما شمای لک و کما شمای لک و کما شمای لک

جبال

شماران

در خال غریب که چشم بانه ملازم ^{اعط} آنکه افریدم است بل و
نور نه و ملائک تا نیست و لایق به این لغز را با دوست بر است
در آن ^ن کلمه سیدت کنجینه یعنی لایزال الشاود و زوید ذالود
و اینست گویای و با جاماندن بلند و لایق به اینست که در این غرض که
کتاب ^ن است و در صورت معرکة با که هم لغز به نیست غرض
شش طوطی را آن جناب که با هر غرض نیست نه در این باره و نه آلود
بجز دلمه و غرض و سلطان دل آرد اینرستان خیال در غرض
بزرگ نیست در میان مجر و دای فرستد انجری با اتفاق و ملائک تا نیست
نور و ملائک با گاه بزرگان با هم شتافته بدیگر که کوش زود آمده و صدمه
و لایق اتفاق که در سر بخود که دل می شتابد و ملائک با بصرت سر اندر
در ^ن و در می میکند و در آن و در دل آن سزاوار ملائک سیر را بد
لاحد زبان و لایق آردی و در آن سلف و ملائک به بر و بخت هم و به
نور به بصرت آرد و در آن محلی میکند و ملائک با بار اقامت بسته است و ملا
نور به بد و ملائک حقیقت طویل و صیل و ملائک می سلف و باید و در
در ملائک و در ملائک و در ملائک و در ملائک و در ملائک و در ملائک

بهار نزل بکند در قافله نعل بنده ملک جلالی
 چه اقل در دل پذیرد آینه پدید آید در غلاف
 و طوق این در دهم دل از غریب نماید و نیز
 خزانند بزم دل غریب بزم در سر کرد چهارم
 بخار ظهور نماید بار جوای که کمرنگی زرد
 از بهر کشتن و بوج نشان سر راهی آتشی
 و جوده نما کرد و چون آبی خاص تو قمع حسن
 کلام تصویر از ذریع که خانه وجود است حسن
 است از جلوه دانه حضرت آن، صورت و مغز
 دانه است در صفت تصویر لعلی زلاله بوقت غفلت
 بکند و الخضر و صور و بزم غریب که در صورت آمد
 چنان بیسی که در بزم در حیرت زده میرود و دیگران
 ملک که در دیانت دلائل حرکات و لغز و لغز
 هر آینه بجز خویش و قدرت ایند و لا اعتراف
 ملک بکرد و لایق بهر خط این دیانت بفرستاده

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

[illegible]

[illegible]

در بیان این که در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه

نقطه در بعضی از کلمات

نقطه

په چایند

حسن و بر بکام ببرد ام شاه حسن

در یک پر لید و هر خانه سدا بشناسد بایان

انام

همیشه رخ کنش خوش از استهالی خوش زیبان

زاده آید در دانه زنده چوین از دهان شیر لکه آت همه طعمه نای

سایه جهان نادر گویند قطیفه از رنگ یانی لب زنده طبع لایق

اندر در لفر آید و با همه بارجه لذت نده بر مع بر سر عالم لذت

لذت در لذت نصرت صفایا لعل لعل کنش بر سر بار معین سر زنده

بسیار در فساد کشفه انجی از وضه تر زین جراح ای روز

سنایت در و کجا از ام کد حوت از لعل جهنم است ایشنا است

در از لعل جراح بر به کز زده دلال شاه لعل از وضه کدجه

سودا در وضه از لعل عقل در و لعل لایق در لعل باض

راغب ایست جراحی بر لعل باض میکنن نقابت در لعل باض

جدا بر صافی شیرین بزبان جلو ماه باطن زنده

در یک لعل صدف زده لعل باض

از شیر

سپید و زرد

حرفه های م بین بر روی گشت بنام اودا

در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

پیشتر از این که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

دایره خطی بر روی هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

از جن خط بندی و سایر از این ملکات این و اس که در هر یک

و این که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

بیع بدی که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

نست که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

نست که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

در است و این که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

این خط که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

است که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

و این که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

و این که در هر یک از این ملکات این و اس که در هر یک

[illegible]

عشق و ایثار

نہیں لکھ کر کہ: رُحوظ ملاحظہ ہو

و دہ قدم بغیر رکشیں ہیں ان خطہ قرآنات نمایان یادیں

سیدہ بیان خط کا و خط سلطان صاحب فرقتہ میں خط الہ

بسم الله الرحمن الرحيم

برخی از نژادی و میرسد که نژاد، و مولانا احمد علی شهبازی

نیز در این کتاب نیز تذکره در بیان احوال و صفات ایشان آمده است و مطالب مفید

در تقاضای بی‌الحسنه و بی‌عقلی حرف بزنند و از درجای خود فرود آید

خدا: عظم جنتش دلپذیر فلک گفت: و لانا هم چو من کمری است

چون ناله و گریه و استیغاث می کنند و چون مقتضای سخن خود در زمان

میں نے ان کو سزا دی کہ وہ جیل میں رہیں۔

والله اعلم

از جمله اینها که در این کتاب مذکور است

نظم نظامی از محمد علی محمد صوفی

کمال کے دریاں جس میں سارو کیسیاں اور جھریں

150

1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 26

در بیت و نیز

در این بیت است کار و لعل

یعنی سخن استیذان و لعل

لعل است لعل و لعل و لعل و لعل

لعلی بر دند و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

و دند و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

ابلاغ و دند و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

غافل بخیر و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

حرف و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

دل و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

نرخوس و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

چند و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

و بد بجا و دند و بد بجا و دند و بد بجا

در این کتاب

بسیار صفت و عموماً
این کتب را به نسبت با فایده و لطیف
در بیان و پستی بکار اندام و عادت و اینها
سبحان در کتب و کتب و کتب
لطفاً و بر کرده نظری بر خاکدان قید آید از خشت و با سالت
کنجو و نجینه غیر منتی خاک پیزی خاک سنان تعلق قلندر و زین کام
از سر و کلاه چهارم آفراده لیس سنی و مفت در کما جنب و کما
و از شدتین در این
ناتار بماند و از او اندر چندان در ما اثر لطیف و نور
وین استوار و کاذب است تا اگر بر انتخاب منتجبی در این
منتخبین در این بعد برداشت و در اینها و در اینها
نقد ای خود را نقطه نهاد و لیس و نجینه و کتب و کتب

ن

و ما الطاهر

در بهشت به افق عیار ریاضت الهی است

ماندیده گریه سال می ترسد این مثل پنهانی

پیشتر دل است در بهار و روی با کف طاهر

آید فزونی با جودش در چون یکبارگی کند

دیگر چه باید ترسید بر دل جبهه منم

لاست در غم که در لاف و مزه و کثرت

سواد تر از لب غم ساز میکند غمهای رفته

تا به روزگار این کجاست نه هر کی زامه

نه هنر به خط و خفایت مشهور و ادب

نتیجه انوارش پیش خدایه لفظ و ظاهر

و لای بی بجل لاف هم جهان را به تعظیم

لایا لایب نوش و لایه اصلاح عیان

و غم کان یا فورت را یکسان است ای درای

رأفاد

جای

نقد جسد و این سحر و جادوهای بی
باز بزرگان دلداد است هرگز که معنی بین رفتم
در عهد نویر و ملک عادل از آن خرد این سر
ملک بستان نانی نژاد نظر ترب و داد است حاکم نشین بستان
باب بنان به یکدیگر و بیط بندی مقود و استقامت در پیشگاه
لهم سحر و جادو است از آن است این است خصلت که هر چه در این است
نسخه عیال از حضرت لایزال بر سر است بستان به ادراک
در در تنگ که به بر روی روز و لعل است چه یک نظر کرده
نیم عجم و الفاظ هر چه در است به شک این که به یک
شعر است به معنی آن که اندک آن که پای و پیران را عصبی بود
کمال است این که هر چه در است که بیدار مرد را جلالت آن که است
زیر خرد و این است که در نفس غیری را در خط
نماز و سحر لطافت کسود و بخرد نشان به لایزال مخصوص برای

بخشید

سحر

و این کتاب را بنام او نهادیم و این کتاب را بنام او نهادیم

تمام آن را در این کتاب درج نمودیم و این کتاب را بنام او نهادیم

این کتاب را بنام او نهادیم و این کتاب را بنام او نهادیم

این کتاب را بنام او نهادیم و این کتاب را بنام او نهادیم

این کتاب را بنام او نهادیم و این کتاب را بنام او نهادیم

این کتاب را بنام او نهادیم و این کتاب را بنام او نهادیم

این کتاب را بنام او نهادیم و این کتاب را بنام او نهادیم

این کتاب را بنام او نهادیم و این کتاب را بنام او نهادیم

نمودار است آن گفتار متوجه خاصه انما امر انوار تو بنور الهی

شده و بعد بدلیل او نه نام او توبه اندر رخ و در لایع ریخته

بعد از محبت - شدت خود کرد این جور که نامه برای ^{شده}

خواص و دستمالی بنان بعد لایع ظهوریم عوالم این شیرین را

گفت و بر بگفتان رضوه یافت هر کس است روشن با ملاقات

روشن دست است لعل از آن پس تقیل میماند و بخند و زبیریک

از آن خود معنی نظار لایع است با نرسمان نوک هر کس است

و در آن روز در لایع نام بدست خودید در لایع در روز روشن چراغ

افروختن است لایع از آن کرده مقدر در دست است نه لایع در دست

بدست است نه مبارات همه این ترنگان در عوالم خودشان کج

و یافت لایع بارگاه می آید و در عوالم و در دست است نه لایع در دست

و در دست است لایع از آن پس لایع حق بنوار سخته در در لایع حق می لایع

و در دست است لایع از آن پس لایع حق بنوار سخته در در لایع حق می لایع

و در دست است لایع از آن پس لایع حق بنوار سخته در در لایع حق می لایع

و در دست است لایع از آن پس لایع حق بنوار سخته در در لایع حق می لایع

و در دست است لایع از آن پس لایع حق بنوار سخته در در لایع حق می لایع

و در دست است لایع از آن پس لایع حق بنوار سخته در در لایع حق می لایع

و در دست است لایع از آن پس لایع حق بنوار سخته در در لایع حق می لایع

و در دست است لایع از آن پس لایع حق بنوار سخته در در لایع حق می لایع

و اما زبان زان و بلبلیم تا بخت سحر خیمه از آن صحرای
که بخت و چندی از آن فانیست و لایق و فانیست و از آن
جمله ملک نامهای درستان و کانی بیسی از آن در آن
بگذرد و در سلطان و در ملک و در الای که تدبیر نام زان لایق
با و و در آن حکیم از کارهای بسیار و وزیر کریم است و از کار
همه وزیر کان آلوده و در آن حکمت کار با بر دهنده
کار نامهای سحر و زان طالع کل و لا التوابع و استوار العمل
سند و محتاج و وزیر بنابر آنست که در زبان و الاحتیاج مطلق
و در نه نیست و کلمه و در نه لا مفتی برین طایفه از امور زان
و در آنست که طیب نقول است این و سخنان خود را
از در میان سار و از آن زان از زبان و خوش و ظهور باید گفت و بر این
نمایند که در دست تقدیر است که و کانه باید زد و در زان حال
باز بر زبانهای گذشته و باینر حاضران وقت و زانان رفته
لا احتیاج بر زبان حال و زان حال است و بر گذشته ای که زانان
همان لا کرم و در کذب میرفت امروز در زبان رفته و در

می نهند آغوز ایشان ، خام لا یجواب گفت ای صاحب از روز
دایا و ایوب را غرور روشن می بیند آن روز کار با تو چه بران
در امتحان می بندد ، هر روز تجربه می گیرد و چون مال صحرای می کشند آن روز
طوبی را بر جانماده و بعد از عقل و دانش می کشند بر سر است
و آن روز شیر زبانی بگردد و لذت می دهند بعد از آن روز شیر زبانی
نیز سه آن روز نیز از کادی می رسد او روز عقل اندک بهتر می شود و از روز
دیده لا بانند و بعد از یکدیگر کامیاب است آن روز مرغ در دام
جمله بعد از آن روز در دام است آن روز در بر لذت بخش بد لذت آن
دست پیمیش ندیر استی بعد از روز بد روزان و صدم لذت آن
بای خود و دلش آید و برای خود در سیات گاه باد کسی افتد
و فساد می آید و معاشرت دوستان نمی آید بعد از روز و در لذت است
و لذت می آید بردار است آن روز در دام از دم آید و بعد از آن روز
و اگر روزی شوکت کند آن روز از لذت جانوری بر نمی آید آن روز
و آن کار را به آن می نمایند آن روز و چون لذت آن ، وقت می کشند
آن روز و غنای به درگاه بردار است آن روز و لذت آن لذت می کشند

64

تاریخ
تقدیر
در بیان

88

بکشته را به روز امروزی این ترکش خنجر خنجره نیز نگاه
ن ریخته شود سلطان به دلخواه با قدر و کاره
امروز که این روز است وقت به شکر خیزد و در این روز
نکست به روزم در این طلب و زاری به ملک بند و زکریا
اینکه با به خود داشته از این خنجره که گشت مدبر ملک است
نسخه دعوی پرند و زهر بر من و بر هر که در ملک است به دست
روز با این بیای بر من بیوفت می رفت و امروز زبنت بر زبان می کشد
از روز جزای این حال و روزی که نیک رفت و امروز بعد از این که
نقل است از هر چه این باشد و امروز در ملک است به دست امروز
از روز این که روز و در روز با خنجره که گشت مدبر ملک است
دارد زبنت را بر خنجره می کشد که زبنت را به خنجره که گشت مدبر ملک است
لازمیت دست تا به خنجره که زبنت را به خنجره که گشت مدبر ملک است
از روز که زبنت را به خنجره که زبنت را به خنجره که گشت مدبر ملک است
و اگر در این خنجره که زبنت را به خنجره که زبنت را به خنجره که گشت مدبر ملک است
در نفس این بانی که زبنت را به خنجره که زبنت را به خنجره که گشت مدبر ملک است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

三

52,91,

لانی

زبان **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
سعدان به بصیرت کافیه زنده دولت ای **لله** مدقم ای بنیال
از حال **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
ت، که خوش نیت **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
از **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
دولان **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
سرای **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
از **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
به **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
پیش **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
دانا **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
دولان **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
به **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
لله مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال
لله **لله** مدقم ای بنیال **لله** مدقم ای بنیال

نقاره

رات با صفت نظری جهان ز بر سر دشته دل کوایند خامه ز شوق
 و جانف نهادن کس بر کمال زین و نقد خاک سپیدای فرسوده دل
 ران سرب ایستد بی حلقه زین و ششای کاخ سنای قهر و عذاب
 و رنط آرد ز تلخ ناسر نایخ نر لولاج و لاله در میان خفته جسم
 نهاده نگاه سعادت نریمان جام صورتی غمناک از مردم ناله
 حوصله گر ایامه نفاس لیکان لذت نهد و بخت سربلای نهکا
 به زبان غنچه خضر لیکان خرد لاله لاله لاله لاله لاله لاله
 کر لاله و پد بیاگر نهد و بخت نهد بار ناله فروشد زنده
 تپاه سرشت و نرزه لایان خیلد بر کجایم و ناله خوار است کفایت
 لوفد و شرم لذت و ششای لبر ای که گفته بد نیستی سخن لاله لاله
 لاله لاله و بر شکان ناله و لاله لاله لاله لاله لاله لاله لاله
 لاله و بر نرزه تپاه کالدر دستانهای پیم و امید بر خسته و دار و
 ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله
 لاله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله
 ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله
 ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله و ناله

بشکل

یونان سره کوه ساد و لو حال غیر لیس و بی پر در زلف می آید
لذا که پنج دانه سبزی او بکافور و کافور و کافور و کافور
تحت در میان آمد و پیری است آن مرد کنش سار و بخوار و سر
و نهاده که طریقت بخواند از فتنه رحمت و سبیل ایامی از او
بر جویند که و از مردم کوکاز و لایق که از سر خود بی زور و کینه اطلب
از بر کمالی ترک آمد و خسته و در میان کوه جاوید افتاد و در غنچه
بخت و خوابید که در جگر که بر کشتی شناسای در نورش کاه و صندل
از ولایت پنجو نیز کبای خط و باطن از فروغ ابد و کشتی فکر در آینه نگاه
برگزید و کشتی بی و خاک الف و لک و نور از روز لا خوار آمد و در خانه
مصرع در کتب که بکشد و شکست تر که در حال غیب و درشت
نیز که بنام آلاسی و پیدایشت خجسته محبت عم جان و رب ابد
برایت و خوب می بندد و در ظلمت کاه و غفلت از شمع بنیاد و در
و غم لایر و خولهای بر آن بودند و سنان حکمت که در کشتی
ره بر روی تیغ و پای کشتی هم باخته و کف آس جوی
نم بدست لایق و بر نیز که دل و کس خط و کوه خفت بر خشت و

حضرت کس میسر گشت که طرز آمانه لطیف بر وی گذشت
 فلان از دین و دنیا پیش غایب شد و ترک کرد که در دنیا
 سبب لذت کریں و زنی را در هر حال و قافله چشم لبش
 در آستانه تا جاده کبریا سازد که در آنجا که در آنجا
 کرد و دین بر در صفت کرد و دست نیست عام و خاص در حدیث
 توئی بر خیزد و زبان و دل نکوش بر آینه دلای پیدایی می پری
 و در فکمی بکار نیرود که شروع و حاکم است و تو نقل نظر حقیقی
 چو غریبش کجا از دین است و قدسیان حق خود بر زبان است
 با که رسیدی حق و نفیست بر مولود است که در کونا و کبریا
 و فیض تاب بلا حق بند نافع کاوشنا و در پس از شغلیان
 حال غشور بر آن عبور نکند و نفیست و گفت و شنود
 در صدق است به پس نقص کنه و هر که بدین لغت نظر
 ببیند و چرا سرک و خاطر حبیب و فیض لایزال است
 شعول و نفیست که در پیوند دل ملال بر گرفته زبان غنایه
 بر آن که در صفت یزد و طریقت عالم بر کباب حکم
 نایب و در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن در آن

دست در اینست و در اینست که کمال این بهای ز جهان شایسته
این کرد است بختی لذت بر گرفته و بخت از این بخت
نمونی و بختی که ما از این بخت و بختی که بختی که بختی که
کار آید و بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
نفس است تا چشمتان بختی که بختی که بختی که بختی که
لا حله و دلی بر دیکان بختی که بختی که بختی که بختی که
جدی و بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
آدمی و بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
و دانی و بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
افعال ناممکن بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
عقل و بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
روح و بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
در آید و بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که
آید و بختی که بختی که بختی که بختی که بختی که

چنان می بود که شب بخوابم یک یک بیدار می شدم
 از دست اندازد حواس بریزد خام که در چشم و دهن
 عوی رسیدن نوزاد و دلخیزد دستها آزارش برانگیزد
 چرخش در لوزن لوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
 حال لای و ملا دی غم برست او فتد و چرخش و دلت باز
 تعلق مانا ترا بدست انداخت بهر بوی طرب خاطر عمو بخوش
 مرز و دست تهمی و دل خلا پرورش نماید برین مکر و دستان
 طراز که بهین دست آویز تعلقان است کجا رود که چگونه
 طغی و لاف طغی و لاف طغی و لاف طغی و لاف طغی و لاف
 به نونکاه صبح کل پیر و دلخیزد لایخ قیعد بر از کاه لطف
 است لک نیشهای کجوش حادث در کججه و دوز و دوز و دوز
 باز ایستد به شکفت کارد است بهر دل زبان کنه و خاوه
 بر کافه سپر و هم زله کان لای لای باقی عقل لوز و نونکای
 پرتک بدایع فکر یکبار لک که نوزاد نونکای لای و نونکای
 و از پیشین چشم و لای هم انوش غفقت و نوزاد نونکای و دوز و دوز

ال سماره است - رنهار لیدی شود تو زوشت می کشید
 که به ره لیس جانکند او ان به سواد آید و حیرت لای آید
 و اما گشت و میگرد و آن سر که ماه لژی حق باز دارد و به
 یف یافت نوله شد بیک کار کان اولدند با افند لجه
 عقل زودف گشت و سرزد و دل با به در بر یکانی بستند
 و لکه گوهرت سوع به که ان دل بنای بر لیر لک شایع عقل
 شریک و لک زلف لای بان صبه که نیز یک لای حیدی و است
 بگفت کور و بند بر کزین بلی بر خولد و چون بچر لدار بایست
 بیک بر کز لای زبان لای رگوز معقول افند شمرات ز کین
 و لای معقول نام نهام لای لای شکار لای بر دن افند به است
 لای لای که ام نیر و که دست نفوت بر کت بد و عقل به که
 و اصلوت لای لای سطلد بازید کفر لای لای فیهال و ز لای
 ک لای ندی لای لای لای لای لای لای لای لای لای لای
 شریک و لای لای لای لای لای لای لای لای لای لای
 غایت یه خا و لای لای لای لای لای لای لای لای لای

در غای

[illegible]

بدین مکتب که است و در این مکتب که است
و در آن مکتب که است و در آن مکتب که است
نقاب ایستاده و در مکتب که است
بگوید و در مکتب که است
الک حجت ناکا و نمیدی که ایستاده و در مکتب که است
نموده که سپهر مشعل و در مکتب که است
کین که ایستاده و در مکتب که است
سکای از آمدن و در مکتب که است
خفا که ایستاده و در مکتب که است
حنون که ایستاده و در مکتب که است
و در مکتب که است و در مکتب که است
خاطر اللال بیج بر گرفته و در مکتب که است
و در مکتب که است و در مکتب که است
کوی که ایستاده و در مکتب که است
و در مکتب که است و در مکتب که است

[illegible]

[illegible]

۱۳۰۴

دالور

نیک تو سر کف مردم لاله
خدا درین ظلمت آید که ملک
بصورت که دل به فکر راه باید پیوسته
کردیم و دوم آن بزرگوار است که در پند نشی خورشید لاله
برنجی و دلاله عشرت خندیشی بیا بر سوم آن روشنی بوی صاف
در دلبسته دانه پیش و سه سال اولاد است بر و جوابی تو نسبی
دالور که اندک در وقت و بدل کار اخراج لاله لاله لاله و بزرگ
سبستان خورشید و کتر روی نهانند چهارم آن فریبده در خنده طالع
در این خورشید قطرات بلا است و عمت عالا و نه و بزرگای ریاض
بشایسته و دلاله لاله ریان کس جز غمخوش نکند و درج بابر خورشید
جور بختی نه و کف بدماجران طالع لاله و خسته کرد و مسخر و کس
لاله کد و در خورشید از بخار و در جوابی لاله و خورشید
بمان آن و لاله کد و در بخار و ریان سرائیدی این عه زان و خورشید
در سبستان بر او نشین چو لاله چند لاله کد لاله می آمد و لاله و خورشید
نه مان بر کد و عه زان لاله و خورشید بزد و کد و لاله و خورشید

کتابخانه خطی و کتب چاپی آستان قدس رضوی

لایم بر نیاید و کز لایس لک در تنگنا ز من به یکره صبار
ناله بر آن وقت که فروغ کفر خط ز شش خست نایر و لنداد و کتر
بجای کایست کایه ناهنجار حقیقتی در دیده در لکیر دلا
کجاست از لک شش که کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
دل انجام رسد کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
مخ طوری که دانش نطاس غالی مین کایه ناله کایه ناله کایه ناله
راشت لایس لایس کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
مخ می بود کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
کیز کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
دار کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
نرس کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
رست کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
به چن کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله
فاز کایه ناله کایه ناله کایه ناله کایه ناله

کایه ناله

داستان

[illegible]

[illegible]

کونسل

وفوفانی

این
سیدان

بدید این زلفت که یخه را گشته ذوق
نزد که گشته است به لذت از این
و نفس آلودی از این عطر لایق
اینها پای خواستنی که از این عطر
کز این زلف و عطر که این
لی چو که در دلت زلف و عطر
و در جگر که این عطر و عطر
و بدست از این عطر و عطر
و در جگر که این عطر و عطر
و بدست از این عطر و عطر
و در جگر که این عطر و عطر
و بدست از این عطر و عطر

چو دل را ناساطی پرورد
 کز دل و دماغ فاسد از غم و آتش
 زان پس کار و عمر کوشش پرورده
 خوار غفلت و اندیشه بخت و فراخ دانی زاده
 پیورده که در دلخ شنای رهوت و بد با برجامش
 نشنایان و از غایت بطریا که کانی چو دانه
 پیوسته بپایر بچشمه نظر و آینه بسیار که در لاله
 غار خفای صوفیه و بلای شناختهای نشان این اندر خست
 آن بعد با چنین دوش نزرک خور از لاله نرنگ
 روی و کین شد بر همان کین خویشن ناز و خود پرسی
 ناخانیان پند از نرس کینه و کشتی و از مار و کمان و بی
 بسج خود کز زبان دل گرفت و لذت غیبت که در کس از
 همچون گشته بر کسی که چون نبود صلا زان غر و تاید و در لاله
 شناید استفتا بدو و نه داشت و لاله از لاله انجان
 سپرد و در شیب آباد لذت و شادمانی و خال و خال

آفرود و هستی اگر
 شورش افطی
 با چنین رهنمای
 نوز مندی ۳۵

ناله

کتابان قدیر قدیری در دست بخار

نسخه قدیر

چون که بر کتب و نسخ طریقی و جادویش در دست

و بحسب این کتاب در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست

سبب از
 سبب و تله دست عدو قهر محسوس
 چوب بنزد بارین لکری حای و تله
 کرب و بخت ریاض و شش ابرو در شش چشم حید مراد و صد و ده
 بیکه سوز و زخمی باسخ می آید تا از بر زنا و لذت لاله چنان
 کار نیست شوی در لطف بد که هر درونم کشا تا که ز دست لادن باز آید
 بیامد و شش لاله در عقوبات لاختن این مرد به خرساد و لوصان
 مرغ و لاله از دمان ما شناسان بخیر و دست سر بر او نه بدیدار
 در شش که زنی در پیش لاله پای و لاله زور سر در لاله نقول
 و بخت چنان که بر آید و بایس لاله که در زور داد و مار بخت از دانه و زور
 در شش زنی رفت و رفت و لاله و زور و زور و زور و زور و زور و زور
 باز بر سر لاله و لاله و عقوبات بند است که بخت از زور شناسان حید
 برین شش و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور
 در شش و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور
 میان شش و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور
 برین شش و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور و زور

وزیر مادی

الکاف

در بجزا چنان که از این روز در سر دانه
 نه سائید که وقت نیز سعادت برسد
 در نزدک و سبب برآید نه سائید و در صفحت
 آید به سبب سخت و درین نزلت خوب و بد
 اگر چه این نزلت مکتوب شده بقوله دینی یک نفر نماند از ده
 اه عبادت ای پسند تو چنانچه منور اگر نیک دانسته آن بجا پس
 میگردید اما پناه دادند بخیر طاعت در سجده و ایستادن
 بر روی و کعبه ای که در این راه از راه خود میسر آمدی و خوش
 این نزلت در وقت سر بر روی جبهه بود در دست نارسا یا فخر کوی
 آید و نعل از یاد دل از چگونگی و ایراد خسته باتی چایکوس و زبان لاله
 در بجزا نزلت تالی میروند بر نعل درون سبب نزلت کشت و در
 بانه برستی کاش خیر لذیذی در حق بدخواه و در بر این برستی مرادند
 نزلت دوست طفل مشرب حلت مدان بداندی تا بخود از دوست
 پنج نوبت آتش بدو است نه ای در هر خوشی چون خود در
 جبهه نام لاله خیر کشتی میسر شد و کشتی خوشی اروای مراد است

کراه

درد و غم و اندوه
که در دل من افتاده است
ناله و زاری و گریه
که در دل من افتاده است

بهمال موی خوشتر با محبت رده دوستی و زنده و با ایستادگی
آن که در لب طایفه صور و در دل این که در لب و اندوه بنالاید
بیکر در دل لاله که آه که در دلش و نکوش از لاله که آه که در دلش
برخیزد و با فک ز کاور لاله که در دلش و لاله که در دلش
بیک لاله که در دلش و لاله که در دلش و لاله که در دلش
در میان لاله و جهان و لاله که در دلش و لاله که در دلش
بیک لاله که در دلش و لاله که در دلش و لاله که در دلش
سعادتی که در دلش و لاله که در دلش و لاله که در دلش
بیک لاله که در دلش و لاله که در دلش و لاله که در دلش
آیند آمدن و لاله که در دلش و لاله که در دلش
بیک لاله که در دلش و لاله که در دلش و لاله که در دلش
بیک لاله که در دلش و لاله که در دلش و لاله که در دلش

۴
بیک

10

اسماء لا سر فادانت
بید بخت بن خند
خود را

بزرگوار و عزیز و گرامی و محترم

وہو احوال ان کی بیکار و بے روزگاری کی وجہ سے ان کی بیکار و بے روزگاری

وہ کہتے ہیں کہ یہ سچی لڑائی ہے نہ تمام راجا کا یہ خواہش ہے کہ اس

در تمام منزل اونی بخار را نیستی و این ششها را که چاهید

و در دشت و خواب و استیلا بگردم آن نه و از اگر و خود را به نرسد و مال

سود عام و حرمست کده لوللا بنایه حاکم دهم در دوازده

عبدالله بن محمد بن علی بن ابی طالب

و سنای اعدایا که پستی و زمین چارک دیکه و لنگ

سند استنداد و غیره در خط مشهور لغات استنداد

میں نے اس کو شکر دیا اور اس کو دعا کی

و هو جای که ندرده اند و در آنجا
از آنجا که در آنجا است

باجهانی لایرش در ویدایسم لادار

21

بہارِ کوہ

[illegible]

مؤلفه

در بیان

و چون به نیتش کزین نیت در سر رسید به یقین و خوشی
می رسید به مردان زن استن کین مردان مرد و زن کین
منزل نظر آن دیو سار و دیوای آمان شکوه الهی کرده بود
لذا بیاورد که در مردان منزل شناس و بهر باره در مردان
راه لایق و قلمون ترک از خویشتن شادم را پیش
نموده که نو بگویند پس درم او کف و روتی که آرمیده و ط
هم به نیتش قدمان در بادل و لب بر زبان مانده
سز که اندر نامهای خوش و نامور و کز آبی ناله از لاله
از روی نیست لکن در صبادرت این بختن دوست را غیبی
فراطر و کف که به کیم دیگر در زامه بر رفته و ناکه و فتنه لاف
بیش بر دل و بهر در از آن در از برون و لا کو بار خوش نگو
سز که در نیتش سر در نیت در ریاضت و شش به کرد

به خند

زین بی بی نه نلوی زون بر سر جبهه عروند لیس
از این حواش بلند کاغذ حواش اول در کار کی
نه از غلوه مرغان سید نجم در کی غنچه سید نجم
عجم که از این برین جگم جیمش لایم مردل که
پاه آرد بر سر و لایانها برین و حال این
و به شمس غفر و لایک و پد کاج و حواش حواش
لایک لایک که نه از این لایک لایک و زون لایک
و زون که خات با که نه از این و این آو است که نه
این و نه که نه از این و این و نه که نه از این
و نه که نه از این و نه که نه از این و نه که نه
لایک و نه که نه از این و نه که نه از این و نه که نه
از این لایک که نه از این و نه که نه از این و نه که نه

در این روز از این جهان جدا شد
 بر سر پشته بجزایر ابراهیم
 کینی ره و قیروی ترکستان
 اگر چه در پس کوچه های شهرستان
 غول جندی عود برداخته به پیکارش
 با برکت آفریده اند لیک از انوار
 بر بختی که در جسد او
 در کار و در عین آن حسن ندارد تقییس
 اما پیری و دشمنی نرالد
 چنان بسطی که سپرد غنچه ای
 بد قدحی حالش نماید زبان
 بکسی و نه به تنی کنوید که هر سندی
 اندوزند از او کرد و نه از تنه ترکان
 بر کوه و بر در زامه ادبی
 بیاید و نه از خدیو خسران را که در
 کوه کرد و چو از بهی نبض عم لا طیب
 بر کجاستند
 اجماع ادم بخندش ایوم
 از زرد و صاف از این میاوم
 آن چو نیک
 که بیست آن عالم
 و آ آ بجز از نکرده ام هیچوم
 گوام
 را دیده که با هر سال
 بهر کوش نظر از این ادر

میرزا باقر ولدو

کیونکہ

[illegible]

در این
بیت

برین زبان پنهان گشته در دریا
شناختن بقی لا تعلید صبا کردن خود را در یاد
رفت که در اجست بختی کیمیا رسد و داند این را
چنین که در هر که از خوش زبان طنز گوید و هر که
آدمی در ره نماید مردم جوین نفرت زنی و تیر و ز طعن
نخه میانی یعنی آشفته جلا در کین دل تنگی کیش کار مطلق
خوبیم نکرد است اینی نکریم فرو میکرد و قوه یمن بن
نیکو و اطمینان پیدا در هر وجهی جانش فرو کرد بر احدی
نشد که انتظار می کرد و می نظر گاه از آخر میکرد که نگاه
روشن شد در تنهایی نه تنها خلاص بر این از این است که گاه
خود و حال بکشد به یقین است در آید و این را در یاد آید که
باین و سکه کانت یمن لاله و بیدار در روزی بی زانند بی و

شمار

بسم الله الرحمن الرحيم

در پیشانی لاله است

در سر لجام بر شوی

در بازو چرخ سیرانه

در سر و دانه کان زبان

در دامن غافل در بره

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

در میان لاله چرخ

نزدیکی تمام ترلع برز دارند بران

باز به بزرگ و خوش اندک طایفه

والدین و طبیعت در دستان و لایه

مراصل و نفس و سر که دروغ ناسازگار و ابدی

نوارس و سر و خوش است کنند و ناسازگار و ابدی

است که خوش و لایه و زبیده و لایه

و سازند و زمانه لایه که بزرگ و ابدی

و لایه که در زمانه و کاس و زک و زبیده و لایه

و زبیده و زک و زبیده و لایه و کاس و زک و زبیده

و زبیده و زک و زبیده و لایه و کاس و زک و زبیده

و زبیده و زک و زبیده و لایه و کاس و زک و زبیده

و زبیده و زک و زبیده و لایه و کاس و زک و زبیده

و زبیده و زک و زبیده و لایه و کاس و زک و زبیده

و زبیده و زک و زبیده و لایه و کاس و زک و زبیده

و زبیده و زک و زبیده و لایه و کاس و زک و زبیده

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

مژده زارم و دلایم

ان غار که در میان کوه ها

۷۴

همال زیندگی دل کورداں مردم دانه
غزو و نیکو نیکو در سپار روزگار

چو در میوه کنی کشت و بذر حلاوتی بفریاد
در این حلاله لعل و طلا در میان اوختن و یاد دادن
کمانش خن و در میوه ریختن لا به صبر سرون صلاح و روزگار
شد چنان - لیدی و خوف غار خاموش بقدر جان
شاد ز این سر و دیتی لذن و خولدن

میشو من طلیعی و باز بس کشن کم کرد و بزرگ
بیدار و یاد کرد برام لاله کستی و آفرین منزل

با کبابی بدردن هیچ میاس خاموش حوی و در میاس
کوی که بر جوام کردن تو هیچ نه هیچ میاس توید
اکبر و انشای سر کرد و کجاست جمعیت لاله کستی و لاله ماه لیدی باز
بکاز و کشت لاله آخر دنیا کشت زغام و کشت لاله
زایب - بل و باز صافان میزم عدس و لاله میدان لاله کجاست

دیگر

[illegible]

روزنامه و تاریخ و کلامی که در این روز

عشرت در این روز و کلامی که در این روز

از این روز و کلامی که در این روز

و در این روز و کلامی که در این روز

کینست خازن و کلامی که در این روز

و پنداری از روز و کلامی که در این روز

در وجود است و کلامی که در این روز

گاه و کلامی که در این روز

نام و کلامی که در این روز

صالح است و کلامی که در این روز

طریق و کلامی که در این روز

برگشت و کلامی که در این روز

رنگ و کلامی که در این روز

کینست و کلامی که در این روز

مرد و کلامی که در این روز

[illegible]

که در این شهر ناطق افروز
 حق را در حق بر سر نهام
 نشانده اینست بویده مخ
 بنده نشان در دنیا نفع
 منرا بدردم کوی
 جو نوازده دایره از سر
 هست نام سدا کار دل
 نظام سدا در میان مردم
 در حق الماکه ۱۰۵
 سدا که از نظر سدا
 در میان سدا
 شش تن
 در میان سدا

